

ସ୍ଥିତିସ୍ଥାପନ ଯୋଜନା 'ସଫଳ' ଯୋଜନାରେ ୫୦୦ ଲ-ରିକ୍ତା ଦେଲା ଏମ୍.ସି.ଏଲ୍

ସମ୍ବଲପୁର : ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ସ୍ବାବଲମ୍ବୀ ହେବା ପାଇଁ ଏମ୍ବ୍ରିଓଲ୍ ପକ୍ଷରୁ ସାତେ ୭ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ସିଂସୂଆର୍ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ‘ସକ୍ଷମ’ ଯୋଜନାରେ ଦିଆ ଯାଇଥିବା ୫୦୦ ବ୍ୟାଟେରୀ ଚାଳିତ ଇ-ରିକ୍ସା ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମୋହନ ଚରଣ ମାଝୀ ବଖିନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଅବସରରେ ମନ୍ଦଳିଆ ପଡ଼ିଆରେ ଆୟୋଜିତ ଏକ ଉତ୍ସବରେ ଶ୍ରୀ ମାଝୀ ରାଜ୍ୟର ୩୦ଟି ଜିଲ୍ଲାର ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ମାନଙ୍କୁ ଇ-ରିକ୍ସା ବଖିନ କରିଥିଲେ । ଇ-ରିକ୍ସା ବ୍ୟତୀତ ୫ଟି ଜୁଡ଼ିଫ ଅଙ୍ଗ, ୩୦ଟି ଶୁବଣ ଯନ୍ତ୍ର, ୫ଟି ମୋବିଲିଟି ବେଡ, ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ୨୫ଟି ସହାୟକ ଉପକରଣ, ୧୫୦ଟି ଯୁଡ଼ିଆଇଡି ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍, ୬ଟି ପିଡ଼ବୁଡି ଦମ୍ପତିଙ୍କୁ ବିବାହ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ରାଶି ପ୍ରଦାନ, ୫୦ଟି ବାଣାଶ୍ରୀ ବୁଦି ପ୍ରଦାନ, ୧୦୦ଟି ଏମ୍ବିପିଓଇ ବକ୍ସିନ, ୩ଟି ଟେଲର୍ ଫେସିନ, ୬ଟି ବସ ପାସ, ଗୋଟିଏ ଲାପଟପ୍, ୨ଟି ମୋଟରଚାଳିତ

ଟ୍ରାଫିକ୍‌ଆକାଉଣ୍ଟ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଉପକରଣ
ହିତାଧିକାରୀଙ୍କ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଯୁଦ୍ଧମନ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କ ଭାଷଣରେ ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାବଳତା କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନେଇଥିବା ପଦ ଶେଷରେ ଏମ୍.ସି.ଏଲ୍ ସହାୟତା କରିଥିବାରୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା ସହିତ ସିଏମ୍ଡି ଶ୍ରୀ କାଓଲେଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରିଥିଲେ ।

ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା ଓ ଭିନ୍ନତା ସନ୍ତୁଳନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖି
ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହ
ସ୍ଥାନୀୟ ବିଧାୟକ ଜୟନାରାୟଣ ମିଶ୍ର, ଜିଲ୍ଲା ପରିଷଦ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କୁମୁଦିନୀ ନାୟକ, ଆରଡିସି ସଚିବ ରାମଚନ୍ଦ୍ର
ଯାଦବ, ଏମସିଏଲର ସି.ଏ.ଚି ଉଦୟ ଅନନ୍ତ କାଠଲେ
ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଜେଶବ ରାଓ, ଜିଲ୍ଲାପାଳ ସିଦ୍ଧେଶ୍ୱର
ବଳିରାମ ବୋହର ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ସମ୍ବଲପୁର ପବ୍ଲିକ ଲାଇବ୍ରେରୀରେ ଗୁମିଆଁ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ସାଟିଫିକେଟ୍ ପ୍ରଦାନ

ସମ୍ବଲପୁର: ସମ୍ବଲପୁର ପବ୍ଲିକ୍ ଲାଇବ୍ରେରୀରେ ସ୍କୁଲ ପିଲାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ଗଠନ ଲାଗି ଦିଆ ଯାଉଥିବା ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କେନ୍ଦ୍ର ପାଇଁ ୧୫ ଟି ହାଇସ୍କୁଲର ମୋଟ ୫୭ ଜଣ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଏକ ଉତ୍ସବରେ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଅବସରରେ ଲାଇବ୍ରେରୀର ସଭାପତି ପ୍ରଫେସର ଆଦିତ୍ୟ ପ୍ରସାଦ ପାଢ଼ୀଙ୍କ ସଭାପତିତ୍ବରେ ଆୟୋଜିତ ସଭାରେ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ରାଜସ୍ବ କମିଶନର ସତୀନ୍ଦ୍ର ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଯାଦବ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି, ଆଇ.ଆଇ.ଏମ୍.ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମହାବୀର ରାଓ ଜୟସାଲ, ଓଡ଼ିଶା ମୁକ୍ତ ବିଶ୍ବ ବିଦ୍ୟାଳୟର କୁଳପତି ପ୍ରଫେସର ଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦର ପଟ୍ଟନାୟକ, ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏ ବୈଷୟିକ ବିଶ୍ବ ବିଦ୍ୟାଳୟର କୁଳପତି ପ୍ରଫେସର ବିଜୁତି ଭୂଷଣ ପତି ପ୍ରମୁଖ ସ୍ଥାନିତ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଶ୍ରୀ ଯାଦବ ଲାଇବ୍ରେରୀ ଏହି ଉଦ୍ୟମକୁ ପ୍ରଫୁର୍ଣ୍ଣ କରି ଆଗାମୀ ଦିନ ଆଇଆଇଏମ୍ ଓ ବୈଷୟିକ ବିଶ୍ବବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଲାଇବ୍ରେରୀ

ଏହି ଅନୁବନ୍ଧିତ କରି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କ ସହଯୋଗରେ ପିଲାଙ୍କୁ କୁଶଳୀ ଓ ଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ପୁରୀକ୍ଷଣ ଦେବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥି ତଥା ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରକଳ୍ପ ର ସହଯୋଗୀ ଆଇ.ଆଇ.ଏମ୍.ଏଚ୍. ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ପ୍ରଫେସର ଜୟସ୍ବାଲ ଆଗାମୀ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ନିଜ ଅନୁଷ୍ଠାନର ସହଯୋଗ କ୍ରମେ ଅଧିକ କ୍ରିୟାଶୀଳ ଓ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିବାକୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ । ଅନୁଷ୍ଠାନର ଉପସଭାପତି ପ୍ରଫେସର ଶଙ୍କର ପ୍ରସାଦ ପତି ଅତିଥି ମାନଙ୍କ ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣୀ ହୁମେରା ବାନୋ, ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ, ଦୀପ୍ତି ରଜନ, ଜ୍ୟୋତି, ହେମଲତା, ସୋନାଲିକା, ସାତା ପରିମିତା ଓ ଶ୍ରୀବତୀ ପ୍ରମୁଖ ବିଗତ ଛମାସ ରେ ନିଜ ନିଜ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଅନୁଭୂତି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ । ବୃହତରା ହାଇସ୍କୁଲର ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ ସୁମିତ୍ରା ପଣ୍ଡା, ଶାସନ ହାଇସ୍କୁଲର ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ ତାରାବତୀ ବେହେରା ଓ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶ ଧନୁପାଲି ହାଇସ୍କୁଲର

ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ବିଦ୍ୟୁତ୍ତା ମହାପାତ୍ର ପ୍ରମୁଖ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ମହତ୍ତ୍ୱ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ପ୍ରଫେସର ମାନକେତନ ପାଠୀ ଏକ ସମାକ୍ଷା ରିପୋର୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଗତ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ସମୟରେ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ଉପସ୍ଥାନ ପାଇଁ ୧୩ ଜଣ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଅତିଥି ମାନେ ସ୍ଥାନକୀର୍ତ୍ତୀ ସହ ସମ୍ମାନିତ କରିଥିଲେ । ସଭ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ ରଘୁନାଥ ମିଶ୍ର ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ସଂଯୋଜକ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡା ବିବରଣୀ ପାଠ ସହ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ସଂଯୋଜନା କରିଥିବା ବେଳେ ପୃଥ୍ୱୀରାଜ ମିଶ୍ର, ଗୋଲକ ବିହାରୀ ମିଶ୍ର, ପ୍ରଦୀପ ପଣ୍ଡା ଓ ଶିବ ଶଙ୍କର ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ, ବିଜୟ ସାହୁ ପ୍ରମୁଖ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପରିଚାଳନାରେ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଫେସର ରବି ନାରାୟଣ ମିଶ୍ର ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ରାଜ୍ୟ କମିଶନର ଶ୍ରୀ ଯାଦବ ପରିଜା ଲାଭବେଶ୍ୱରରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା ଗ୍ରୀଙ୍ଗ ହଲ ଉଦଘାଟନ କରିଥିଲେ ।

▷ ସଂଖ୍ୟାରେ...

ପଥୁରି ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତି ଦିଏ ପାଳଙ୍ଗ

କାଳୁଡ଼ିର ଶିକ୍ଷାଧୀନ ଗୁଣ

ସଂକ୍ରମଣରୁ ରକ୍ଷା କରେ ହିଁଦୀ

ସାମ୍ବାଦିକ ଅଣ୍ଟିକା

ସାମ୍ବ୍ୟ ଉପକାରୀ ଗମ୍ଭୀରୀ

ଚନ୍ଦ୍ରର ଉପକୀର୍ତ୍ତିତା

ଭାଗ୍ୟ-ଭବିଷ୍ୟକୁ ବଦଳାଇ ପାରନ୍ତି ତ୍ରିପୁରାରୀ

ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରାରଣ (ଭାଗ୍ୟ) ବଡ଼ ପ୍ରବଳ ଓ ବଳବାନ୍ ହୋଇଥାଏ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ବ୍ୟକ୍ତିର ଭାଗ୍ୟରେ ଭଲ-ମନ୍ଦ, ଶୁଭ-ଅଶୁଭ ଯାହା କିଛିଲେଖାହୋଇଥାଏ, ତାହା ଅବଶ୍ୟ ଫଳିତ ହୋଇଥାଏ । ତାହାକୁ ଏଡ଼ାଇ ହୋଇ ନଥାଏ । ତାହାକୁ ଲୋପ କରାଯାଇ ନ ପାରେ । ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପ୍ରାରଣ ଭୋଗିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିଥାଏ, ତାହାହେଲେ ପ୍ରାରଣ କ’ଣ ? ପ୍ରକୃତରେ ନିଜ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା କର୍ମଗୁଡ଼ିକର ଫଳ ହିଁ ପ୍ରାରଣ (ଭାଗ୍ୟ) ବୋଲାଉଥାଏ । ସଂଚିତ, କ୍ରିୟମାଣ ଓ ପ୍ରାରଣ- ଏହି ତିନି ପ୍ରକାର କର୍ମ ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି ।

ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ଭଲ-ମନ୍ଦ କର୍ମ ଯାହା ସଂଚିତ ହୋଇ ରହିଥାଏ, ଏକାଠି ହୋଇ ରହିଥାଏ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ହିଁ ସଂଚିତ କର୍ମ କୁହାଯାଏ । ସଂଚିତ କର୍ମଗୁଡ଼ିକର ଯେଉଁ ଅଂଶ ପରିପକ୍ୱ ହୋଇ ଏବେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଜୀବନରେ ସୁଖ- ଦୁଃଖ, ଶୁଭ-ଅଶୁଭ ଭୋଗ ରୂପେ ପ୍ରକଟ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଏ, ତାକୁ ହିଁ ପ୍ରାରଣ ବା ଭାଗ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଆମ ଦ୍ଵାରା ନିତ୍ୟ ନବୀନ ଭଲ-ମନ୍ଦ, ସତ-ଅସତ, ଶୁଭ-ଅଶୁଭ ଯାହା ବି କର୍ମ ହୋଇଥାଏ, ତାକୁ ହିଁ କ୍ରିୟମାଣ କର୍ମ କହନ୍ତି ।

ଏବେ ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ଯେ ଭାଗ୍ୟ-ପ୍ରାରଣକୁ କ’ଣ ବଦଳାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ? କ’ଣ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପଶୁ-ପକ୍ଷୀ ଅଥବା ଅନ୍ୟ ଜୀବମାନଙ୍କ ପରି ପ୍ରାରଣ ଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ ବିବଶ ଅଥବା ସେ ନିଜର ଖରାପ ପ୍ରାରଣକୁ ଦୂର କରି ନିଜ ପାଇଁ ନୂତନ ସୁଖଦ ପ୍ରାରଣର ରଚନା କରିପାରିବ ? କ’ଣ ଜୀବନରେ ହେବାକୁ ଥିବା ଅନିଷ୍ଟ ବା ଅଶୁଭକୁ ଲଂଘନ କରାଯାଇ ନ ପାରେ ? କ’ଣ ପ୍ରାରଣକୁ ଲୋପ କରିବା ବା ବଦଳାଇ ଦେବାର କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ ?

ଏପରି ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ମାନବ ମନରେ ଶତାବ୍ଦୀ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ଗୁଞ୍ଜିତ ହୋଇଆସୁଛି । ଏପରି ଅନେକ ପୌରାଣିକ କଥା ଅଛି, ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଆମକୁ ସହଜରେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ସଠିକ ସମାଧାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ଏପରି ଏକ କଥା ମହାତ୍ମା ମୂକେଶ୍ଵର ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ମାର୍କଣ୍ଡେୟଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ । କଥା ଅନୁସାରେ ଦେବାତା ହିମାଳୟର ଉତ୍ତର ଭାଗରେ ସବୁଜିମା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ବୃକ୍ଷରାଜି, ରଙ୍ଗ-ବେରଙ୍ଗର ସୁଗନ୍ଧିତ ପୁଷ୍ପ ଏବଂ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ଵାରା ପରିବେଷ୍ଟିତ ନିଜର ଆଶ୍ରମରେ ମହାତ୍ମା ମୂକେଶ୍ଵର ନିଜର ଧର୍ମପତ୍ନୀ ମରୁଦୃତିଙ୍କ ସହିତ ରହୁଥିଲେ । ହିମାଳୟର ଦିବ୍ୟ, ପାବନ ଓ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣୟ ବାତାବରଣରେ ରହି ଦୁହେଁ ବଡ଼ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ଭକ୍ତି ପୂର୍ବକ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କ ଆରାଧନା କରୁଥିଲେ ।

ମହାତ୍ମା ମୂକେଶ୍ଵର ବ୍ରାହ୍ମମୁହୂର୍ତ୍ତରେ

ଉଠି ପାଖରେ ପ୍ରବାହିତ ସ୍ଵଚ୍ଛ ଝରଣାରେ ସ୍ନାନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କ ପୂଜା - ଉପାସନାରେ ଲାଗି ଯାଉଥିଲେ । ସେ ନିଜର ଆଖପାଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତିତ ସୁଗନ୍ଧିତ ପୁଷ୍ପଗୁଡ଼ିକୁ ବାଛି ବାଛି ଆଶୁଥିଲେ ଏବଂ ମରୁଦୃତି ସେହି ସୁଗନ୍ଧିତ ପୁଷ୍ପଗୁଡ଼ିକରେ ମାଳା ତିଆରି କରୁଥିଲେ । ସେ ସ୍ଵଚ୍ଛ ଚମକୁଥିବା ପାତ୍ରରେ ଆଶ୍ରମର ଗାଈର ଦୁଧ ଦୁହୁଁଥିଲେ । ପୁଣି ପତି-ପତ୍ନୀ ଉଭୟ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କର ପୂଜା କରିବା ପାଇଁ ବସି ଯାଉଥିଲେ । ସେ ଦୁହେଁ ପବିତ୍ର ଜଳ ଓ ଦୁଗ୍ଧ ଦ୍ଵାରା ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କର ଅଭିଷେକ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଚନ୍ଦନର ସୁଗନ୍ଧିତ ଲେପ ଲଗାଉଥିଲେ ସୁଗନ୍ଧିତ ପୁଷ୍ପ ଅର୍ପଣ କରୁଥିଲେ, ବିଲ୍ୱପତ୍ର ଚଢ଼ାଉଥିଲେ, ପୁଣି ଧୂପ, ଦୀପ, ନୈବେଦ୍ୟ ଆଦି ଅର୍ପଣ କରି ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କ ସ୍ତୁତି ଓ ଆରତି କରୁଥିଲେ ।

ଏହି ପ୍ରକାର ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କର ଆରାଧନା କରି କରି ବହୁତ ବର୍ଷ ବିତିଗଲା । ମୂକେଶ୍ଵର ଓ ମରୁଦୃତିଙ୍କ ବୟସ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଲା ଏବଂ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ସନ୍ତାନ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେବା କାରଣରୁ ସେ ଦୁହେଁ ଚିନ୍ତିତ ବି ରହୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ ଯେ ଆମର କୌଣସି ପୁତ୍ର ନାହିଁ, ପୁଣି ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ବେଳେ ଆମର ଦେଖାରଖା କିଏ କରିବ ? ଆମ ପରେ ଆଶ୍ରମରେ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କର ପୂଜା-ଆରାଧନା କିଏ କରିବ ? ଆଶ୍ରମର ରକ୍ଷା କିଏ କରିବ ?

ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ନ ହେଲେ ଦେବତାମାନଙ୍କର ପୂଜା ଭଲ କିଏ କରିବ ? ସେତେବେଳେ ଜମି ଚାଷ କରି ଅନ୍ନ ଉତ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ପୃଥିବୀ ମାତାଙ୍କ ପୂଜା କରିବାକୁ କୁହାଯାଉଥିଲା । ଆକାଶ, ବାୟୁ, ଅଗ୍ନି ଓ ଜଳ-ପ୍ରକୃତିର ଏହି ବରଦାନଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିୟମ ଅନୁସାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ହିଁ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ପୂଜା କରିବା କୁହାଯାଉଥିଲା ଏବଂ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ଵର କଲ୍ୟାଣର କାମନା କରିବା ହିଁ ବାସ୍ତବିକ ଶିବ ଉପାସନା ବୋଲି ବୁଝା ଯାଉଥିଲା ।

ସକାଳେ ବିଶ୍ଵକଲ୍ୟାଣର କାମନା କରିବା ଏବଂ ସଂସାରର ସେବା କରିବା ହିଁ ଶିବ ପୂଜାର ପ୍ରମୁଖ ଧ୍ୟେୟ ଥିଲା । ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କ ଧ୍ୟାନ କରିବା କ୍ଷଣି ହିଁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ତାଙ୍କର କଲ୍ୟାଣକାରୀ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ରିତ ହୋଇଯାଉଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ପତି-ପତ୍ନୀ ଉଭୟ ଏପରି କୌଣସି ସୁଯୋଗ୍ୟ ପୁତ୍ରରୁ ପ୍ରାପ୍ତି ଚିନ୍ତାରେ ବୁଡ଼ି ରହୁଥିଲେ, ଯିଏ କି ତାଙ୍କ ପରେ ତାଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରକୁ ସମ୍ଭାଳି ପାରିବ ଓ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇ ପାରିବ । ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତି ଚିନ୍ତାର କାରଣ କୌଣସି

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମୋହ ନ ଥିଲା, ବରଂ ବିଶ୍ଵକଲ୍ୟାଣ ହେତୁ ତାଙ୍କର ମହାନ ଭାବନା ଥିଲା ।

ଶେଷରେ ଏହି ଭାବଦଶାରେ ଉଭୟ ପତି-ପତ୍ନୀ ଦିନେ ଆଶ୍ରମରେ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କ ଧ୍ୟାନରେ ବସିଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ- “ହେ ଭୋଳାନାଥ ! ଯେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମର ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କରି ନାହାନ୍ତି, ସେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ଏଠାରୁ ଉଠିବୁ ନାହିଁ ।” ଏହି ପ୍ରକାର ବହୁତ ସମୟ ବିତିବାରେ ଲାଗିଲା, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ବୃଦ୍ଧ ସଂକଳ୍ପ ଭାଙ୍ଗିଲା ନାହିଁ । ଶେଷରେ ମହାତ୍ମା ମୂକେଶ୍ଵର ଓ ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀଙ୍କ ତପ-ସାଧନା ଦ୍ଵାରା ଆଶୁତୋଷ ଭଗବାନ ଭୋଳାନାଥ ପ୍ରସନ୍ନ ହେଲେ ।

ଭକ୍ତର ଜିଦ୍ ସମକ୍ଷରେ ଭଗବାନ ଆଶୁତୋଷ ବିବଶ ହେଲେ ଏବଂ ଦିନେ ବ୍ରାହ୍ମମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଯେତେବେଳେ ପତି-ପତ୍ନୀ ଧ୍ୟାନମଗ୍ନ ହୋଇ ବସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ହଠାତ୍ ଭଗବାନ ଶିବ ପ୍ରକଟ ହେଲେ । ଭଙ୍ଗାଙ୍କିତ ହସ ହସ ମୁହଁ, କପାଳ ଉପରେ ଚମକୁଥିବା ଚନ୍ଦ୍ର, ନେତ୍ରଗୁଡ଼ିକରୁ ଝରୁଥିବା ଜ୍ୟୋତି କଣ, ପ୍ରକାଶବାନ୍ ନୀଳ କଣ୍ଠ ଓ ହାତରେ ତ୍ରିଶୂଳ, ଭଗବାନଙ୍କର ଏହି ଦିବ୍ୟ ସ୍ଵରୂପକୁ ଦେଖି ଉଭୟ ପତି-ପତ୍ନୀ ଅଭିଭୂତ ହୋଇଗଲେ, ଆନନ୍ଦାତିରେକରେ ସେମାନଙ୍କର ରୋମ ରୋମ ପୁଲକିତ ହୋଇ ଉଠିଲା, ଆଖରୁ ଆନନ୍ଦର ଭାବ ଅଶ୍ରୁ ହୋଇ ବୋହିବାରେ ଲାଗିଲା ଏବଂ ସେ ଦୁହେଁ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କୁ ଅପଲକ ନୟନରେ ଦେଖିବାରେ ଲାଗିଲେ ।

ଅଧରରେ ମଧୁର ମନ୍ଦହସ କରି ଭଗବାନ କହିଲେ- ‘ମାଗ ବସ ! କ’ଣ ମାଗିବାକୁ ଚାହୁଁଛ । ‘ଭଗବାନ ଆମକୁ ପୁତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ।’- ସେମାନେ କହିଲେ । ଭଗବାନ ଶିବ ମୁରୁଜି ହସି କହିଲେ- ‘କିପରି ପୁତ୍ର ଦରକାର ବସ ! ଗୁଣବାନ୍, ପରକୁ କମ୍ ଆୟୁରିଶିଷ୍ଟ ଅଥବା ଗୁଣହୀନ ଓ ଦୀର୍ଘାୟୁ ପୁତ୍ର । ଏହା ଶୁଣି ମରୁଦୃତି ନିଜ ପତି ମହାତ୍ମା ମୂକେଶ୍ଵଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁଲେ ଏବଂ ପୁଣି କହିଲେ- ଭଗବାନ ! ଆମକୁ ଗୁଣବାନ୍ ପୁତ୍ର ଦରକାର, ସେ ଭଲ । କମଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ରହୁ ପଛେ ।’ ‘ଏବେସବୁ କହି ଭଗବାନ ଶିବ ମୋ ପକ୍ଷରେ ବିଜୁଳି ସମାନ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହୋଇଗଲେ ।

କିଛି ଦିନ ପରେ ମୂକେଶ୍ଵର ଦମ୍ପତିଙ୍କ ଘରେ ଏକ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ହେଲା । ନାମ ରଖାଗଲା ମାର୍କଣ୍ଡେୟ । ଏହି ନାମ ରହିବନି ବା କାହିଁକି ? ମୂକେଶ୍ଵଙ୍କ ପୁତ୍ର ମାର୍କଣ୍ଡେୟ ହିଁ ତ ବୋଲାଉ ବା । ମାର୍କଣ୍ଡେୟ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷର ହୋଇଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କର ପିତା ତାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା-ସଂସ୍କାର ଦେବା ପ୍ରାରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ସେ ବୁଝାଇ କହିଲେ - ‘ପୁତ୍ର ମାର୍କଣ୍ଡେୟ ! ତୁମେ ସର୍ବଦା ସତ୍ୟ

କହିବ, ପ୍ରକୃତିର ଜୀବମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳିମିଶି ରହିବ, କୌଣସି କାରଣ ନଥାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେବ ନାହିଁ । କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପଥରୁ କେବେହେଲେ ହଟିବ ନାହିଁ । ଆମେ ତୁମକୁ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କ କୃପାରୁ ପାଇଛୁ । ତାଙ୍କର କହିବା ଅନୁସାରେ ତୁମର ଆୟୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ, ପରକୁ ଯଦି ତୁମେ ପରିଶ୍ରମ କରିବ ତ ସମସ୍ତ ଗୁଣ ତୁମ ଭିତରେ ନିବାସ କରିବ ।

ମାତା ମରୁଦୃତି ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଦିନ ପୁତ୍ରକୁ ଆଶ୍ରମ ସେବାର କର୍ମ ଶିଖାଇଲେ । ବୃକ୍ଷଲତାଗୁଡ଼ିକର ଦେଖାରେଖା କରିବା, ଧରିତ୍ରୀରୁ ଅନ୍ନ ଉତ୍ପାଦନ, ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କଳା, ନିଜର କାମ ନିଜେ କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ, ଆଶ୍ରମର ସ୍ଵଚ୍ଛତା ଓ ସୁରକ୍ଷା, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବା-ସହାୟତା ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ କଲ୍ୟାଣର ଭାବନା ସହିତ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କ ପୂଜା-ଆରାଧନା ଆଦି ନିଜ ପୁତ୍ରକୁ ସର୍ବଦା ଶିଖାଇଚାଲିଲେ ।

ମାର୍କଣ୍ଡେୟ ମଧ୍ୟ ନିଜ ମାତା-ପିତାଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାର ଜୀବନଯାପନ କରିବାରେ ଲାଗିଲେ । ଧୀରେ ଧୀରେ ମାର୍କଣ୍ଡେୟ ବାର ବର୍ଷରେ ପଦାର୍ପଣ କଲେ, ଋଷି ଅଗସ୍ତ୍ୟଙ୍କ ଠାରୁ ବିଦ୍ୟା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଚାହୁଁ ଇଚ୍ଛା ଥିଲା । ସେହି ସମୟରେ ଦାକ୍ଷିଣାତ୍ୟରେ ଋଷି ଅଗସ୍ତ୍ୟଙ୍କର ବହୁତ ନାମ ଥିଲା ।

ଦକ୍ଷିଣରେ ପହଞ୍ଚି ମାର୍କଣ୍ଡେୟ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ନୀଳ ରଙ୍ଗର ପଥର ଖୋଜିଲେ ଏବଂ ବଡ଼ ପ୍ରେମ-ପରିଶ୍ରମ ପୂର୍ବକ ତାକୁ ଚିକକ୍ଷ କରି ଶିବଲିଙ୍ଗ ରୂପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଓ ତାହାକୁ ସ୍ଥାପିତ କଲେ । ପୁଣି ସେ ପ୍ରତିଦିନ ନିୟମ ପୂର୍ବକ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କ ପୂଜା-ଉପାସନା କରିବାରେ ଲାଗିଲେ । ଶିବ ମନ୍ଦିରର ସଫା, ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଗ୍ଧ, ବିଲ୍ୱ ପତ୍ର ଆଣିବା, ମନ୍ଦାର ଫୁଲର ମାଳା ତିଆରି କରିବା, ପୁଣି ସ୍ନାନ ସାରି ଚାହିଁଲେ ଏବଂ ପୁଣି କହିଲେ- ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଦେବା, ଏହା ତାଙ୍କର ନିତ୍ୟକର୍ମ ହୋଇଗଲା । ସେ ଅଗସ୍ତ୍ୟ ଋଷିଙ୍କ ପୀଠଶାଳାକୁ ଯାଉଥିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ମନ ଲଗାଇ ନିଜର କାମ କରୁଥିଲେ । ଆଶ୍ରମକୁ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଆସୁଥିବା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ତାଙ୍କୁ ଭାରି ପସନ୍ଦ ଲାଗୁଥିଲା ।

ଥରେ ସେଠାକୁ ସପ୍ତର୍ଷି ଆସିଲେ । ମାର୍କଣ୍ଡେୟ ବଡ଼ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ଭକ୍ତି ପୂର୍ବକ ସପ୍ତର୍ଷିଙ୍କର ସେବା କଲେ । ମରାଡି, ଅତି, ଅଙ୍ଗିରସ, ପୁଲସ୍ତ୍ୟ, ପୁଲହ, କ୍ରତୁ ଓ ବଶିଷ୍ଠ - ଏହି ସାତ ଋଷି ତାଙ୍କର ସେବା ଦ୍ଵାରା ବଡ଼ ପ୍ରସନ୍ନ ହେଲେ । ଯଦ୍ୟପି ସେହି ସପ୍ତର୍ଷିଙ୍କର ସ୍ଥାୟୀ ନିବାସ ଆକାଶର ଉତ୍ତର ଭାଗରେ ମାନସରୋବରର

ଠିକ୍ ଉପରେ ଧ୍ରୁବ ତାରା ନିକଟରେ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କିଛି ଦିନ ପାଇଁ ଦକ୍ଷିଣରେ ହିଁ ରହିଲେ ।

ଶେଷରେ ସେହି ସପ୍ତର୍ଷି ସେଠାରୁ ଯିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ଏବଂ ଜଣ ଜଣ କରି ସେହି ସାତ ଋଷି ମାର୍କଣ୍ଡେୟଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଲେ । ସର୍ବାଶେଷରେ ଯେତେବେଳେ ଗୁରୁ ବଶିଷ୍ଠଙ୍କ ମୁହଁରୁ ‘ପୁତ୍ର ମାର୍କଣ୍ଡେୟ ଦୀର୍ଘାୟୁ ହୁଅ’- ଏହି ଶବ୍ଦ ବାହାରି ପଡ଼ିଲା ତ ହଠାତ୍ ଋଷି ବଶିଷ୍ଠଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ମାର୍କଣ୍ଡେୟଙ୍କ ଲଳାଟ ଉପରେ ପଡ଼ିଗଲା । ମାର୍କଣ୍ଡେୟଙ୍କ ଲଳାଟର ସ୍ପର୍ଶରେଖାଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କର ଅସ୍ଥାୟୀ ଦର୍ଶାଉଥିଲା । ଋଷି ବଶିଷ୍ଠ ତୁରନ୍ତ ଅନୁମାନ କରିନେଲେ ଯେ ଏହି ବାଳକର ମୃତ୍ୟୁ ଅତି ନିକଟ ଏବଂ ମୋର ଆଶୀର୍ବାଦ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯିବ । ଏହା ଦେଖି ସାତ ଋଷି ବଡ଼ ଚିନ୍ତାରେ ପଡ଼ିଗଲେ । ସେମାନେ ମାର୍କଣ୍ଡେୟଙ୍କ ସେବା ଦ୍ଵାରା ଏତେ ପ୍ରସନ୍ନ ଥିଲେ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଚାହୁଁ ନ ଥିଲେ ।

ସେହି ସମସ୍ତ ଋଷି ତତକାଳ ବ୍ରହ୍ମଜିଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ବାଳକ ମାର୍କଣ୍ଡେୟକୁ ଦୀର୍ଘାୟୁ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ସପ୍ତର୍ଷିଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ବ୍ରହ୍ମଜି ମୁରୁଜି ହସିଲେ ଓ କହିଲେ - ଆପଣମାନେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏହି ବାଳକ ତ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କର ଉପାସକ । ଭଗବାନ ଶିବ କ’ଣ ନିଜର ଭକ୍ତକୁ ଛାଡ଼ିଦେବେ ? ତାଙ୍କର ଭକ୍ତ କେବେ ବି କଷ୍ଟ ପାଏ ନାହିଁ ।

ସପ୍ତର୍ଷି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଫେରିଲେ । ଏଣେ ଦକ୍ଷିଣରେ ପ୍ରବାସ କରିବା ଏବଂ ଅଗସ୍ତ୍ୟ ମୁନିଙ୍କ ଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ୪ ବର୍ଷ ବିତିଗଲା ତଥା ଏବେ ମାର୍କଣ୍ଡେୟଙ୍କୁ ୧୬ ବର୍ଷ ଚାଲିଥିଲା । ତାଙ୍କର ଜନ୍ମକୁଣ୍ଡଳୀ ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କର ଆୟୁ ମାତ୍ର ୧୬ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଁ ଥିଲା । ମୃତ୍ୟୁର ଦେବତା ଯମ ମାର୍କଣ୍ଡେୟଙ୍କ ପ୍ରାଣ ହରଣ କରିବାକୁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ, କିନ୍ତୁ ମାର୍କଣ୍ଡେୟ ତ ସେହି ସମୟରେ ନିଜର ଆରାଧ୍ୟ, ନିଜର ଇଷ୍ଟଦେବ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କ ପୂଜାରେ ମଗ୍ନ ଥିଲେ ।

ମାର୍କଣ୍ଡେୟ ଯମଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ କହିଲେ, ଯାହା ଫଳରେ ସେ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କର ପୂଜା ପୂର୍ଣ୍ଣକରି ପାରିବେ । ବାଳକର କଥା ଶୁଣି ଯମ ବହୁତ ଜୋରରେ ହସିଲେ ଓ କହିଲେ- ‘ବାଳକ ! ମୃତ୍ୟୁ କେବେ ବି କାହା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରେ ନାହିଁ । ତୁମର ଆୟୁ ଶେଷ ହୋଇଯାଇଛି । ଏବେ ତୁମେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଯମଙ୍କର ଜିଦି ଦେଖୁ ବାଳକ ମାର୍କଣ୍ଡେୟ ତୁରନ୍ତ ଶିବଲିଙ୍ଗକୁ ନିଜ ଛାତିରେ ଜାବୁଡ଼ି ଧରିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କର ମନେ ହେଲା ଯେ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀର ଓ ତାଙ୍କ

ନିଜର କଲ୍ୟାଣ ମଧ୍ୟ ଶିବଲିଙ୍ଗକୁ ଜାବୁଡ଼ି ଧରି ରହିବା ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭରଶୀଳ ।

ସେ ଚିନ୍ତା କଲେ କି ଯାହା ବି ହୋଇଯାଉ, କିନ୍ତୁ ସେ ଶିବଲିଙ୍ଗକୁ ଛାଡ଼ିବେ ନାହିଁ । ତେଣେ ଯମ ତାଙ୍କର ପ୍ରାଣ ନେବାକୁ ପୁଣି ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପ୍ରାଣ ନେବାକୁ ବାହାରିଲେ । ଫଳରେ ବାଳକ ମାର୍କଣ୍ଡେୟଙ୍କ ଗଳା ରୁନ୍ଧି ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ସେ ଚିନ୍ତାର କଲେ- ‘ହେ ଭଗବାନ ! ହେ ଭୋଳାନାଥ ! ହେ ଦେବମାନଙ୍କର ଦେବ ମହାଦେବ ! ହେ ଆଶୁତୋଷ ! ଆପଣ ମୋତେ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ।’ ନିଜ ଭକ୍ତର ଆକୁଳ ଡାକ, ଆକୁଳ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ସର୍ବଙ୍କ, ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଭଗବାନ ଭୋଳାନାଥ ଭଲ ! କିପରି ଶୁଣି ନ ଥାନ୍ତେ । ସେତେବେଳେ ଅତୀତକ ଶିବଲିଙ୍ଗ ବାଳକ ମାର୍କଣ୍ଡେୟଙ୍କ ହାତରୁ ଖସିଗଲା ଏବଂ ଭଗବାନ ଶିବ ପ୍ରକଟ ହୋଇଗଲେ ।

ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କର ରୌଦ୍ର ରୂପକୁ ଦେଖି ଯମ ସେଠାରୁ ପଳାୟନ କଲେ । ତାପରେ ଭଗବାନ ଭୋଳାନାଥ ବାଳକ ମାର୍କଣ୍ଡେୟଙ୍କୁ ନିଜ କୋଳରେ ବସାଇ ଆଦରରେ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ହାତ ବୁଲାଇଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେବାର ବରଦାନ ଦେଲେ । ପ୍ରକୃତରେ ଭକ୍ତି ଓ ପ୍ରେମ ବଳରେ ନିର୍ଗୁଣ, ନିରାକାର, ଅବ୍ୟକ୍ତ ବ୍ରହ୍ମ ମଧ୍ୟ ସଗୁଣ, ସାକାର ରୂପରେ ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ପାରନ୍ତି ।

ବାଳକ ମାର୍କଣ୍ଡେୟ ଏକଥା ଭଗବାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ପ୍ରଗାଢ଼ ଭକ୍ତି ଓ ପ୍ରେମ ଦ୍ଵାରା ଚରିତାର୍ଥ କରିଦେଇଥିଲେ । ସେହି ଦିନ ମାର୍କଣ୍ଡେୟଙ୍କ ଆୟୁ ୧୬ ବର୍ଷର ଥିଲା । ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କ କୃପାରୁ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଆଜୀବନ ୧୬ ବର୍ଷର ନବଯୁବକ ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଶକ୍ତି ଆସିଗଲା ।

ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ତାଙ୍କର ଭକ୍ତି ମା’ ଦୁର୍ଗାଙ୍କ ଉପରେ ନିବଦ୍ଧ ହେଲା । ଦୁର୍ଗା ତାଙ୍କର ଇଷ୍ଟଦେବ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କର ହିଁ ତ ଶକ୍ତି ଥିଲେ । ଦିନେ ସେ ଭକ୍ତିର ଆବେଶରେ ମା’ ଦୁର୍ଗାଙ୍କ ସ୍ତୁତି କରିବାକୁ ଯାଇ ସାତ ଶହ ଶ୍ଳୋକ ବୋଲିଦେଲେ । ଭବିଷ୍ୟତରେ ତାଙ୍କର ଏହି କୃତୀ ଦେବୀ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ବା ଦୁର୍ଗା ସପ୍ତଶତୀ ନାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେଲା ।

ଆଜି ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ଭକ୍ତଗଣ ଦେବାଙ୍କର ପୂଜା - ଆରାଧନାରେ ମାର୍କଣ୍ଡେୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରଚିତ ସେହି ଷ୍ଟୋତ୍ରକୁ ଗାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଭଗବତୀ ଆଦିଶକ୍ତି ଦୁର୍ଗାଙ୍କ ଠାରୁ ଅନୁଦାନ-ବରଦାନ ପାଉଛନ୍ତି । ମାର୍କଣ୍ଡେୟଙ୍କର ନିଜର ଇଷ୍ଟ ଭଗବାନ ଶିବ ଓ ଦେବୀ ଦୁର୍ଗାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସୀମ ପ୍ରେମ ଥିଲା । ନିଜର ମାତୃଭୂମି ଭାରତବର୍ଷ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଅସୀମ ଅନୁରାଗ ଥିଲା ।

(ଅବଶିଷ୍ଟ ଶ ଶ ଶ ପୃଷ୍ଠାରେ)

ରାମାୟଣ କଥା :ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ରାମଚନ୍ଦ୍ର

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଓ ରାମାୟଣ କେତେ ସୁନ୍ଦର ଶବ୍ଦ ଦିଓଟି । ପରସ୍ପର ନିବିଡ଼ ସୂତ୍ରରେ ବନ୍ଧା । ଅଙ୍ଗାଙ୍ଗୀ ଭାବେ ଜଡ଼ିତ । ପରିପୁରକ । ଗୋଟିକ ବିନା ଅନ୍ୟଟି ଅପୂର୍ଣ୍ଣ । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ସପ୍ତମାବତାର ପ୍ରଭୁ ରାମଚନ୍ଦ୍ର । ନର ରୂପେ ନାରାୟଣ । ରାମ ଦୁଇଟି ସଂସ୍କୃତ ଶବ୍ଦର ସମାହାର । ରମ୍ ଓ ଘମ । ରମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ରମଣ କରିବା । ଘମ କହିଲେ ବୁଝାଣରେ ଥିବା ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନକୁ ବୁଝାଏ । ଶାସ୍ତ୍ର କୁହେ, ‘ରମନ୍ତେ ଯୋଗାନଃ ଅସ୍ଥିନ ସା ରାମ’ ଉଦ୍ୟତେ ‘ଯୋଗୀମାନେ ଧ୍ୟାନ ବଳରେ ଯେଉଁ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନରେ ରମଣ କରନ୍ତି ତାକୁ ରାମ କୁହାଯାଏ । ଅନ୍ୟ ଏକାର୍ଥରେ ଯିଏ ମନକୁ ଜାଣିପାରେ, ଜିଣିପାରେ ଅଥବା ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ପ୍ରଦାନ କରିପାରେ ସିଏ ରାମ । ଦୁଇଟି ବାକ୍ୟକ୍ଷର, ‘ଅଗ୍ନି ବାଜ’ ଓ ‘ଅମୃତ ବାଜ’କୁ ନେଇ କୁଳଗୁରୁ ମହର୍ଷି ବଶିଷ୍ଠ ନେମାପୁତ୍ରଙ୍କ ନାମକରଣ କରିଥିଲେ ‘ରାମ’ । ଏମିତି ଅନେକାନେକ ବର୍ଣ୍ଣନାତୀତ ନାମାଳଙ୍କାରରେ ଭୂଷିତ ରାମଚନ୍ଦ୍ର । ରଘୁକୁଳତିଳକ ରାମଚନ୍ଦ୍ର । ସୀତାପତି ସୁନ୍ଦର । ରାମାୟଣର ମୁଖ୍ୟ ପାତ୍ର ।

ରାମକଥା ଉପରେ ରଚିତ ରାମାୟଣ । ରାମଙ୍କ ଗାଥା ଉପରେ ପର୍ଯ୍ୟବେଶିତ ଏହି ଧର୍ମ ପୁରାଣ । ରାମ ଏବଂ ଅୟନ ଶବ୍ଦଦ୍ୱୟର ସନ୍ଧିର ସ୍ୱରୂପ ରାମାୟଣ । ରାମ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ନାମ । ଅୟନ ମାନେ ଯାତ୍ରା । ଅତଃ ରାମାୟଣର ଶବ୍ଦକ ଅର୍ଥ ରାମଙ୍କ ଯାତ୍ରା । ସାଧାରଣ ଅର୍ଥରେ ଯାତ୍ରାର ଅର୍ଥ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାଆସିବା । ଯାତାୟତ କରିବା । ଅପିତୁ ଏଠି ଯାତ୍ରାର ପରିଭାଷା ଯିବାଆସିବା ଭିତରେ ସାମିତ ନୁହଁ । ଏଠି ଯାତ୍ରା ଜୀବନଯାତ୍ରାକୁ ବୁଝାଏ । ଜନ୍ମରୁ ଜୀବନ ଓ ଜିଇଁବା । ଜୀବନ ଥିଲେ ଯାତ୍ରା ନିଶ୍ଚିତ । ଥୟ ମଣିଷ ରୂପରେ ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଜନ୍ମ, ଆବିର୍ଭାବ । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ମଧ୍ୟ ଯାତ୍ରା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । ରାମଙ୍କର ଜୀବନଯାତ୍ରା ବର୍ଣ୍ଣିତ ଗ୍ରନ୍ଥ ରାମାୟଣ ନାମରେ

ଡଃ ପ୍ରମୋଦ କୁମାର ପଣ୍ଡା

ନାମିତ । ରାମାୟଣ ଘରେ ଘରେ ପରିଚିତ । ସର୍ବଜନବିଦିତ । ସର୍ବଜନାଦୃତ । ସର୍ବଜନପୂଜିତ ପ୍ରଭୁ ରାମ ଓ ରାମାୟଣ । ରାମଚନ୍ଦ୍ର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷ ଓ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତମ । ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଅଟନ୍ତି । ପବିତ୍ର ହିନ୍ଦୁଗ୍ରନ୍ଥ ରାମାୟଣର ଗଭୀର ଅନୁଶୀଳନ ଏହା ଆମକୁ ଶିଖାଏ । ବିଚାର କରି ଦେଖିବା ଆସନ୍ତୁ ଏହାର ସତ୍ୟସତ୍ୟତା, ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତତା ।

କୌଶଲ୍ୟା ଗର୍ଭସମ୍ଭୂତ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଥିଲେ ସତ୍ୟ, ଧର୍ମ, ଦୟା, କ୍ଷମା, ସେବା, କରୁଣା ଓ ସଦାଚାରର ମୂର୍ତ୍ତିମନ୍ତ୍ର ପ୍ରତୀକ । ମାତୃପିତୃ ଭକ୍ତ । ସେ ଥିଲେ ଏକାଧାରରେ ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ପୁତ୍ର, ଶିଷ୍ୟ, ଭାଇ, ପତି, ପିତା ବନ୍ଧୁ ଓ ରାଜା । ପ୍ରଜାବତ୍ସଳ ରାଜା ଭାବେ ସେ ଯେତିକି ଖ୍ୟାତ ତାଠୁ ଅଧିକ ପରିଚିତ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହ ସମାନ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ । ଯୋଡ଼ି ହେବାରେ । ଭାଇଙ୍କୁ ସମାନ ଅଧିକାର ଦେବାରେ । ସମାନ ସ୍ନେହ, ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ପ୍ରେମ କରିବାରେ । ନିଶାଦରାଜ ଗୁହ୍ୟ, କେଉଁଟାରାଜ,

ସୁଗ୍ରୀବ ଏବଂ ବିଭୀଷଣ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ସମାନ ବନ୍ଧୁ । ସେ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରୁଥିଲେ ହୃଦୟରୁ । ପାଳନ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ ହୃଦୟର ସହିତ । ଲକ୍ଷ୍ମଣ, ଭରତ ଓ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ସମାନ ଥିଲେ ତାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରେ ସାବତ ନୁହେଁ । ଅସାମାନ୍ୟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସାମାନ୍ୟ ବ୍ୟବହାର । ଗୋଟିଏ ବାଣରେ ବିଶାଳ ସମୁଦ୍ର ଶୁଖେଇବା କ୍ଷମତା ଥିଲେ ବି ଯକ୍ଷରାଜ କୁବେରଙ୍କଠାରୁ ମହୋଦଧି ଲାଘିବା ଓ ସେତୁ ନିର୍ମାଣାନୁମତି ନେବା ତାଙ୍କ ସାମାନ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାନୁପାଳନର ପରିଚୟ ଦିଏ । ପିତାଙ୍କ ବଚନ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଯାଇ ଚଉଦ ବର୍ଷ କାଳ ବନବାସ, କଥା ଦେଇ କଥା ରଖିବା ପାଇଁ ବାଳୀ ବଧ, ଶବରୀ ଭକ୍ତିରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ ମାତା ସମ୍ବୋଧନ ଓ ତାଙ୍କ ହାତରୁ ଉଦ୍ଧିଷ୍ଟ ଫଳାହାର ଏବଂ ବନବାସ ଯୋଗୁଁ ଲଙ୍କାରେ ପ୍ରବେଶ ନିଷେଧାଦି ତାଙ୍କୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷର ଆଖ୍ୟା ଦିଏ ।

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଥିଲେ ଧର୍ଯ୍ୟବାନ । ପତ୍ନୀ ଅପହରଣ ଓ ଅନେକ ଦୁଃଖକଷ୍ଟାଦି ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ଥିଲେ

ସର୍ବୋଚ୍ଚ ମେରୁ ସଦୃଶ ଅଟଳ, ଅବିଚଳିତ । ପଥଚ୍ୟୁତ, ଲକ୍ଷ୍ୟଭ୍ରଷ୍ଟ, ଧର୍ଯ୍ୟହରାଦି ବିଲକ୍ଷଣ ତାଙ୍କ ଜାତକ ବାହାରେ । ସେ ଥିଲେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାହସୀ, ନିର୍ଭୟ ଏବଂ ଅଭୟ । ହନୁମାନ ଏବଂ ଅଙ୍ଗଦକୁ ସୀତା ଠାବ କରିବାକୁ ପଠେଇବା ତାଙ୍କ ଅସାମ ଧର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରମାଣ ଦିଏ । ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଶତ୍ରୁଭୃତ ଶରଣାଗତ ବିଭୀଷଣକୁ ନିଜ ପାଖେ ଅଭୟାଶ୍ରୟ ତାଙ୍କ ଉଦାରତାର ପରିଚୟ ଦିଏ । ଜଣେ କୁଶଳୀ, ନ୍ୟାୟବନ୍ତ ଓ ପ୍ରଜାରଙ୍କ ରାଜା ରୂପେ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସୁବିଦିତ ଥିଲେ । ଅଯୋଧ୍ୟା ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ପରେ ସାମାନ୍ୟ ଧୋବୀର ଲାଞ୍ଛନାଭିଯୋଗ ଭିତ୍ତିରେ ମାତା ସୀତାଙ୍କୁ ପୁନଃ ବନଗମନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ସତୀ ସୀତାଙ୍କୁ ଲୋକାପସ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ନ୍ୟାୟାସଂଗତ ବିଚାର କରି ।

‘ଥିଲେ ଥାଉ ପଛେ ଗୁଣ ହଜାର, ଚରିତ୍ର ନଥିଲେ ସବୁ ଅସାର ।’ ଚିତ୍ର ଯେତେ ସୁନ୍ଦର ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଚରିତ୍ର ନାହିଁ ତ କିଛି ନାହିଁ । ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଥିଲେ ଏକପତ୍ନୀବ୍ରତ । ସେହି ନ୍ୟାୟରେ ମାୟାବିନୀ ସୂର୍ଯ୍ୟଶାର ଅପୂର୍ବ ଅସତ୍ୟରୂପ ଯୌବନରେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ପ୍ରଭୁ ରାମଚନ୍ଦ୍ର । ତାର ବିବାହ ପ୍ରସାଦକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ସିଧାସଳଖ । ଦଶରଥ ନନ୍ଦନ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଥିଲେ ସରଳ, ସତ୍ୟବାଦୀ, କୃତଜ୍ଞ, ବିନମ୍ର ଓ ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିଜ୍ଞ । ରାବଣ ଥିଲା ମହାଜ୍ଞାନୀ । ଚତୁର୍ବେଦଜ୍ଞାତା । ପଣ୍ଡିତ ତଥା ନୈଷିକ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ଏହା ଅବିଦିତ ନଥିଲା ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ । ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ ଶରବିକାବସ୍ଥାରେ ଶତ୍ରୁ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତାଠୁ କିଛି ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରିବା ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଅନୁଜ ଲକ୍ଷ୍ମଣକୁ । ‘ରଘୁକୁଳ ରାତି ସଦା ଚଳି ଥାଉ,

ପ୍ରାଣ ଯାଏ ପର ବଚନ ନଯାଉ ‘ଏହା ଥିଲା କୈକେୟୀଙ୍କୁ ମହାରାଜ ଦଶରଥଙ୍କ ବଚନ । ସେହି ସମାନ ମନ୍ତ୍ରରେ ଦାକ୍ଷିତ ଥିଲେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ରାମଚନ୍ଦ୍ର । ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅପ୍ରକୃତିସ୍ଥ ନହୋଇ ସମଗ୍ର ରାକ୍ଷସ କୁଳ ବିନାଶ କରିବାର ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ତାଙ୍କ ଦୃଢ଼ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ପରିଚୟ ଦିଏ । ସତ୍ୟ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସତ୍ୟ । ସତ୍ୟକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ନାହାରି ଆଶ୍ରୟର ଲୋଡ଼ା । ନଥାଏ । ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ କେବେ ଅସତ୍ୟର ଉପଯୋଗ କରେନାହିଁ । ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ଅସତ୍ୟାଶ୍ରିତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ସତ୍ୟ ହିଁ ନାରାୟଣ, ନାରାୟଣ ହିଁ ସତ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରରେ ସର୍ବଦା ଅଭିମନ୍ବିତ ଥିଲେ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ।

‘ମଣିଷ ଦେହେ ଦିବ୍ୟ ଜ୍ଞାନ, ଦେଖି ସନ୍ତୋଷ ଭଗବାନ ‘ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭାଗବତର ଅମୂଲ୍ୟ ପଦ । ସମସ୍ତ ଦିବ୍ୟ ଗୁଣର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ ରାମଚନ୍ଦ୍ର । ମାନବୀୟ ଗୁଣ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟବୋଧ କେବଳ ତାଙ୍କ ଉଚ୍ଚାରଣରେ ନୁହଁ ଆଚରଣରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଫଳିତ ହେଉଥିଲା । ସେ ଥିଲେ ପୁରୁଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ପୁରୁଷଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ, ପୁରୁଷୋତ୍ତମ । ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲାଘି ନଥିବାରୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟ । ତେଣୁ ରାମଚନ୍ଦ୍ର, ପ୍ରଭୁ ହୁଅନ୍ତୁ କିମ୍ବା ପୁରୁଷ, ତାଙ୍କୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କହିବା ଯଥାର୍ଥ ।

ରାମକଥା ରାମାୟଣ ରାମଶାୟ । ଶିକ୍ଷଣୀୟ । ରାମ ଚରିତକୁ ଆମ ଚରିତ୍ର କରିବା କଥା । ଚାରିତ୍ରିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଲୋଡ଼ା କହିଲେ, ଅଧବସାୟ ଓ ଉପାସନା । ବିଚାର ଓ ବିବେକ ।

ପ୍ରାକ୍ତନ ଜିଲ୍ଲା ଶିକ୍ଷା ଅଧିକାରୀ,

ସମଲପୁର

ଭାଗ୍ୟ-ଭବିଷ୍ୟକୁ ବଦଳାଇ... ଦ୍ୱିତୀୟ ପୃଷାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ

ତେଣୁ ନିଜର ମହାନ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାର୍କଣ୍ଡେୟ ପୁରାଣରେ ସେ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଭାରତ ଭୂମିର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଭାରତବର୍ଷର ନଦୀ ଓ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକର ସ୍ଥିତି ଗାଇଛନ୍ତି । ଆଗକୁ ମାର୍କଣ୍ଡେୟ – ଋଷି ମାର୍କଣ୍ଡେୟ ନାମରେ ସୁବିଖ୍ୟାତ ହେଲେ । ଏହିପରି ଉକ୍ତ କଥା ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ମହାତ୍ମା ମୃକଶ୍ଚୁ ଓ ମରୁଦ୍ୱିତିଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ସନ୍ତାନ ସୁଖ ଲେଖାଯାଇ ନ ଥିଲା । ମାର୍କଣ୍ଡେୟଙ୍କ ଆୟୁ କେବଳ ୧୬ ବର୍ଷର ହିଁ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ, କଠୋର ତପ-ସାଧନା ଓ ଦୃଢ଼ ଭଗବତ୍ତତ୍ତ୍ୱର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଅସମ୍ଭବ ବି ସମ୍ଭବ ହୋଇଗଲା । ତପସ୍ୟା ଓ ଭକ୍ତି ବଳରେ ମହାତ୍ମା ମୃକଶ୍ଚୁ ଓ ମାର୍କଣ୍ଡେୟ ନିଜର ପ୍ରାରବ୍ଧକୁ ବି ବଦଳାଇ ଦେଲେ । ବାସ୍ତବରେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କଠୋର ତପସ୍ୟା ଓ ଭଗବଦ୍ଭକ୍ତି ବଳରେ ପ୍ରାରବ୍ଧକୁ ମଧ୍ୟ ବଦଳା ଯାଇପାରେ ।

ମନୁଷ୍ୟ ପଶୁବତ୍ ପ୍ରାରବ୍ଧ ଭୋଗକୁ ଭୋଗିବା ପାଇଁ ବିବଶ ନୁହେଁ । ଯଦି ମନୁଷ୍ୟ କେବଳ ପ୍ରାରବ୍ଧ ଭୋଗିବା ପାଇଁ ବିବଶ ହୁଅନ୍ତା ତ ମନୁଷ୍ୟ ଯୋନିକୁ ମଧ୍ୟ ଭୋଗ ଯୋନି କୁହାଯାଆନ୍ତା, କର୍ମ ଯୋନି ନୁହେଁ । କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ନିଃସନ୍ଦେହ ଭାଗ୍ୟକୁ ବଦଳାଯାଇ ପାରେ । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟକୁ ଯୌଭାଗ୍ୟରେ ବଦଳା ଯାଇପାରେ । ତପସ୍ୟା ଓ ଶିବ-ଆରାଧନା ବଳରେ ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ପ୍ରାରବ୍ଧ ବଶତଃ ଘଟିବାକୁ ଥିବା କୌଣସି ଅପ୍ରିୟ ଘଟଣାକୁ ମଧ୍ୟ ଟାଳି ଦିଆ ଯାଇପାରେ । ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରବନ୍ଧ ତପସ୍ୟା ଓ ଅଟଳ ଶିବ-ଆରାଧନା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାରବ୍ଧ (ଭାଗ୍ୟ) ମଧ୍ୟ ବଦଳି ପାରେ । ପ୍ରାରବ୍ଧ ମଧ୍ୟ ଲୋପ ହୋଇପାରେ । ସେଥିପାଇଁ ତ ମାନସକାର ଶ୍ରୀରାମ ଚରିତ ମାନସରେ ଦେବର୍ଷି ନାରଦ ମାତା ପାର୍ବତୀଙ୍କ ମାତା-ପିତାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଓ କହିଲେ— ହେ ହିମବାନ ! ଶୁଣ, ବିଧାତା କର୍ମଗୁଡ଼ିକର ଆଧାରରେ କାହାର ଲଲାଟରେ (ମାନେ ଭାଗ୍ୟରେ) ଯାହା କିଛି ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି, ତାକୁ ଦେବତା, ଦାନବ, ମନୁଷ୍ୟ, ନାଗ ଓ ମୁନି କେହି ଲିଭାଇ ପାରିବେ

ନାହିଁ, ତଥାପି ମୁଁ ଏକ ଉପାୟ କହୁଛି । ଯଦି ଦେବ ସହାୟତା କରନ୍ତି ତ ତାହା ସିଦ୍ଧ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ଭାଗ୍ୟର ଲେଖା ମଧ୍ୟ ବଦଳି ପାରେ । ପ୍ରାରବ୍ଧ ମଧ୍ୟ ଲୋପ ପାଇଯାଇପାରେ । ତୁମ ପୁତ୍ରୀ ଉମାଙ୍କୁ ବର ତ ନିଃସନ୍ଦେହ ସେପରି ହିଁ ମିଳିବ, ଯେପରି ମୁଁ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲି ।

‘ହେ ହିମବାନ । ଭଗବାନ ଶିବ ସହଜରେ ସମର୍ଥ । କାରଣ ସେ ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ବିବାହରେ ସବୁ ପ୍ରକାରର କଲ୍ୟାଣ ନିହିତ । ହିଁ । ମହାଦେବଙ୍କ ଆରାଧନା ବଡ଼ କଠିନ, ତଥାପି ତପ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେ ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି । ଏଣୁ ଯଦି ତୁମର କନ୍ୟା ତପ କରନ୍ତି, ତ ତ୍ରିପୁରାରୀ ମହାଦେବ ତାଙ୍କର ପ୍ରାରବ୍ଧକୁ ମଧ୍ୟ ଲୋପ କରିଦେଇ ପାରିବେ । ‘ଭଗବାନ ଶିବ ବରଦାତା, ଶରଣାଗତଙ୍କ ଦୁଃଖଗୁଡ଼ିକର ନାଶକାରୀ, କୃପାର ସମୁଦ୍ର ହୋଇଥାନ୍ତି ଓ ସେବକମାନଙ୍କ ମନକୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରିଥାନ୍ତି । ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କ ଆରାଧନା ବିନା କୋଟି କୋଟି ଯୋଗ ଓ ଜପ କଲେ ମଧ୍ୟ ବାଞ୍ଛିତ ଫଳ ମିଳେ ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରକାର ଶିବ ଆରାଧନାର ଉପଦେଶ ଦେଇ ଦେବର୍ଷି ନାରଦ ସେଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଲେ ।

ଏଣୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ତପସ୍ୟା ଓ ଭଗବତ୍ ଭଜନ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ସଫଳ, କ୍ରିୟମାଣ ଓ ପ୍ରାରବ୍ଧ— ଏହି ତିନି କର୍ମକୁ ଭସ୍ମାଭୂତ କରି ପାରିବା । ଆମେ କେବଳ ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ଅଥବା ପ୍ରାରବ୍ଧକୁ ବଦଳାଇ ପାରିବା ନାହିଁ, ବରଂ ଆମେ ମୋକ୍ଷ ଓ ଭଗବତ୍ ପ୍ରାପ୍ତି ମଧ୍ୟ କରି ପାରିବା । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟକୁ ଯୌଭାଗ୍ୟରେ ବଦଳାଇବା, ପ୍ରାରବ୍ଧକୁ ଲୋପ କରିବା ଏବଂ ଭଗବତ୍ତତ୍ତ୍ୱ ଓ ଭଗବତ୍ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ତପସ୍ୟା, ଭଗବତ୍ ଆରାଧନା ବଡ଼ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ସାଧନ, ସାଧନା, ନିଜ ଜୀବନରେ କରି ଆମେ ମଧ୍ୟ ନିଃସନ୍ଦେହ ଉଦ୍ଧାର ଓ ଉପାସନା ଓ ଆରାଧନା ଅଟେ । ଶିବ ଆରାଧନାର ପ୍ରୟୋଗ ନିଜ ଜୀବନରେ କରି ଆମେ ମଧ୍ୟ ନିଃସନ୍ଦେହ ଉଦ୍ଧାର ଓ କୃତାର୍ଥ ହୋଇ ପାରିବା ।

ସୁସ୍ଥ ରଖେ ଦେଶୀ ଆଳୁ

ଦେଶୀଆଳୁ ବା ଖମ୍ବଆଳୁ ଏହାଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ଭାଗରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରେ ଏହାକୁ ଅଧିକ ଲୋକ ଖାଇଥାନ୍ତି । ଏପରିକି ଫ୍ରାଏ କରି ଚାର୍ଟ ମଧ୍ୟ କରି ପାରିବେ ।

ଭରପୁର ଫାଇବର: ଏଥିରେ ବହୁ ମାତ୍ରାରେ ଫାଇବର ଭରି ରହିଛି, ଯାହା ପେଟ ପାଇଁ ଖୁବ୍ ଲାଭଦାୟକ । ଫାଇବର ପେଟରୁ ବିଷାକ୍ତ ପଦାର୍ଥକୁ ବାହାର କରି ଦେଇଥାଏ । ଫଳରେ କର୍କ୍ଷ, ବଦହଜମା ଓ ଗ୍ୟାସ ଆଦି ସମସ୍ୟା ଦୂରହୋଇଥାଏ ।

ମିଳିଥାଏ ପୋଷକ ତତ୍ତ୍ୱ: ଦେଶୀଆଳୁ ପୋଷକ ତତ୍ତ୍ୱରେ ଭରପୁର । ଏଥିରେ କ୍ୟାଲସିୟମ, ଆଇରନ, କପର, ମାଙ୍ଗାନିଜ ଓ ଫସଫରସ ଆଦି ବହୁ ମାତ୍ରାରେ ରହିଥାଏ, ଯାହା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ରୋଗରୁ ରକ୍ଷା କରିଥାଏ ।

ବଡ଼ାଏ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି: ଦେଶୀଆଳୁରେ ଭିଟାମିନ୍ ସି ମଧ୍ୟ ଭରି ରହିଛି, ଯାହା ଶରୀରରେ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ କ୍ଷମତା ବଢ଼ାଇଥାଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ କ୍ୟାଲସିୟମ ହାଡ଼ ଓ ଦାନ୍ତକୁ ମଜଭୂତ କରିଥାଏ । ସେହିପରି ଶରୀରରେ ଶ୍ୱେତ ରକ୍ତକଣିକା ମଧ୍ୟ ବଢ଼ାଇଥାଏ, ଯାହା ଫଳରେ କ୍ଷତ ହେଲେ ତାହା ଜଳନ୍ତି ଭରିଯାଏ ।

ରାଜା ଭୋଜ ଯୁଦ୍ଧରେ ବିଜୟ ଉପଲକ୍ଷେ ସାରା ନଗରରେ ଏକ ସାମୂହିକ ଭୋଜିର ଆୟୋଜନ କଲେ । ନାନା ପ୍ରକାରର ବ୍ୟଞ୍ଜନ ଏଥିରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା ଏବଂ ପରଶାଗଲା । ଖାଇବା ଲୋକେ ରାଜା ଭୋଜଙ୍କ ଉଦାରତାର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶଂସା କଲେ, ଯାହାକୁ ଶୁଣି ରାଜା ଭୋଜଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଅହଂକାରରେ ଉପରକୁ ଉଠିଗଲା ଏବଂ ଅଧିକ ପ୍ରଶଂସା ଶୁଣିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ ବେଶ ବଦଳାଇ ନଗର ଭ୍ରମଣରେ ବାହାରିଲେ । ବାଟରେ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ କାଠୁରିଆ ଦେଖାହେଲା, ଯିଏ ନିଜ କାନ୍ଧରେ କାଠର ଏକ ଗୋଛା ନେଇ ଯାଉଥିଲା । ରାଜା ଭୋଜ ତାକୁ ଅଟକାଇ କହିଲେ— ‘କ’ଣ ଭାଇ ! ଆଜି ତ ରାଜା ଭୋଜ ବଡ଼ ଭୋଜି ଦେଉଥିଲେ, ପୁଣି ଏତେ ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ କାହିଁକି କରୁଛ ? ତୁମକୁ କ’ଣ ରାଜା ଭୋଜଙ୍କର ଆମନ୍ତ୍ରଣ ମିଳି ନ ଥିଲା । ଏହା ଶୁଣି କାଠୁରିଆ କହିଲା— ‘ନା ଭାଇ ! ନିମନ୍ତ୍ରଣ ତ ମିଳିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଭାବିଲି ଯଦି ବିନା ପରିଶ୍ରମରେ ଖାଇବାର ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଯିବ ତ ଜୀବନ ତମାମ ମୋତେ ଏହି ଭଳି ନିମନ୍ତ୍ରଣଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ମୁଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାର ପ୍ରବୃତ୍ତି ହରାଇ ବସିବି । ନିଜର ପରିଶ୍ରମରେ ଖାଇବାରେ ହିଁ ଆତ୍ମଗୌରବ ରହିଛି, ଅନ୍ୟର ପ୍ରଦତ୍ତ ସହାୟତାରେ ନୁହେଁ ।

କାଠୁରିଆର କଥା ଶୁଣି ରାଜା ଭୋଜଙ୍କ ଅହଂକାର ବିଗଳିତ ହୋଇଗଲା । ଏହା ସହିତ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଏତେ ନୈଷିକ ନାଗରିକ ନିବାସ କରନ୍ତି ବୋଲି ତାଙ୍କୁ ଚାରିନ୍ଦୁଭୂତି ମଧ୍ୟ ହେଲା ।

ସୂକ୍ଷ୍ମ

ବର୍ଷ ୨୮, ଫାଲ୍ଗୁନ - ୫୧, ୨୨ - ୨୮ ଡିସେମ୍ବର ୨୦୨୪

ଗୁଣାତ୍ମକ ଶିକ୍ଷା

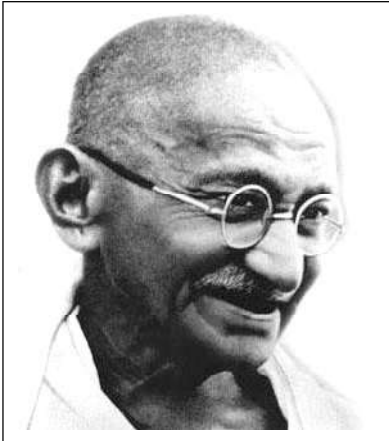
ଏକ ସଭ୍ୟ ସମାଜ ଗଠନରେ ଶିକ୍ଷାର ବଡ଼ ଯୋଗଦାନ ରହିଛି । ଶିକ୍ଷିତ ହେବା କାରଣରୁ ମଣିଷ ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ । ଶିକ୍ଷା ପୂର୍ବରୁ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଅଧିକାର ଥିଲା । ପରେ ଏହାକୁ ମୌଳିକ ଅଧିକାର କରି ଦିଆଗଲା । ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଦେଶର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ହିମାଂଶୁ ଶେଖର ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି କୁହାଯାଏ । ପାଠପଢ଼ାରୁ ବଞ୍ଚିତ ଶିଶୁଟି ସମାଜ କିମ୍ବା ଦେଶର ବିକାଶରେ ସହାୟକ ହୋଇନଥାଏ । କାରଣ ଶିକ୍ଷା ହେଉଛି ମାନବ ସମ୍ବଳ ବିକାଶର ପ୍ରମୁଖ ଆୟୁଧ । ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ଗୁଣାତ୍ମକ ଶିକ୍ଷା ଦେବାପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବ୍ୟାପକ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ସ୍କୁଲରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିବା ପାଇଁ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମାଗଣା ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ବ୍ୟବ୍ଥାନ କରୁଛନ୍ତି । ଦେଶର ଭବିଷ୍ୟତ ଗଢ଼ିବାକୁ ସରକାର କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଥିବା ବେଳେ ବାସ୍ତବ ଚିତ୍ର କିନ୍ତୁ କିଛି ଭିନ୍ନ କଥା କହୁଛି । ନିକଟରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷାକୁ ବିକାଶ କରିବାକୁ ବିଶେଷକରି ସରକାରୀ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଗୁଡ଼ିକରେ ଗୁଣାତ୍ମକ ଶିକ୍ଷାକୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ବଢ଼ାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ବୋଲି କେନ୍ଦ୍ର ଶିକ୍ଷାମନ୍ତ୍ରୀ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ କହିଛନ୍ତି । ନିକଟରେ ଆରାଜ୍ଞ ସ୍କୁଲ 'ଶିକ୍ଷା ସମ୍ମିଳନୀ-୨୦୨୪ର ଉଦ୍‌ଘାଟନା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯୋଗଦେଇ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଘରୋଇ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ କୋଟିଙ୍ଗ୍ ଅପେକ୍ଷା ସରକାରୀ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ପିଲା ଓ ଅଭିଭାବକଙ୍କର ଅଧିକ ବିଶ୍ୱାସ ରହିବା ଉଚିତ ।

ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ଅଧାରୁ ପଢ଼ା ଛାଡ଼ୁଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ତ୍ରୁଟିଆଭବ୍ ହାର ୫୪.୨ ପ୍ରତିଶତ ଥିବାବେଳେ ରାୟଗଡ଼ାରେ ସର୍ବାଧିକ ୧୧.୬୭ ପ୍ରତିଶତ ପିଲା ଅଧାରୁ ପାଠ ଛାଡ଼ୁଛନ୍ତି । ଏପରିକି ଶିକ୍ଷା ଅଧିକାର ଆଇନ୍ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାର ଦଶ ବର୍ଷ ପରେ ବି ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସୁଧାର ଆସିପାରି ନାହିଁ ।

ସୂଚନା ଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ୫୧, ୪୩୪ ସରକାରୀ ପ୍ରାଥମିକ, ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ଓ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଗୁଡ଼ିକରେ ପିଲାବା ପାଣି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିବା ବେଳେ ୩୪,୩୯୪ ସ୍କୁଲରେ ପାଣି ସହ ଗୌଚାଳୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ସେହିପରି ୩୫,୬୭୯ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବିଜୁଳି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନଥିବା ବେଳେ ୩୭, ୬୪୫ ସ୍କୁଲରେ ଖେଳ ପଡ଼ିଆ ନାହିଁ । ୧୬,୩୬୮ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପାଚେରୀ ନଥିବା ବେଳେ ୨୪୫୧ ସ୍କୁଲରେ ପାଠାଗାର ନାହିଁ । ଏଥସହିତ ୩୭, ୬୩୫ରେ ଖେଳ ପଡ଼ିଆ ନଥିବାବେଳେ ୧୨, ୨୮୦ ବିଦ୍ୟାଳୟର ରୋଷେଇ ଘର ଏବଂ ୧୭,୭୬୩ ସ୍କୁଲରେ ପାଚେରୀ ନାହିଁ । ସବୁଠୁ ପରିତାପର ବିଷୟ ୩୬୮ ବିଦ୍ୟାଳୟର ନିଜସ୍ୱ ଘର ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟର ୯୦ ଟି ବିଦ୍ୟାଳୟରେ କଳାପଟା ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ଏଥିରୁ ରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ସ୍କୁଲ ମାନଙ୍କର ଭିତ୍ତିଭୂମି କେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି ଓ ସେଠାରେ କିପରି ପାଠ ପଢ଼ା ଚାଲିଛି ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଅନୁଭବ କରିହେଉଛି । ୩୪, ୨୩୮ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ମଧ୍ୟରୁ ୩୨, ୫୫୩ଟିରେ ପ୍ରତି ଶ୍ରେଣୀରେ ପାଠ ପଢ଼ାଇବା ଲାଗି ଜଣେ କରି ଶିକ୍ଷକ ନାହାନ୍ତି । ସେହିପରି ୧୭, ୭୨୬ଟି ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ମଧ୍ୟରୁ ୧୨, ୪୬୬ଟିରେ ପ୍ରତି ଶ୍ରେଣୀ ପାଇଁ ଜଣେ କରି ଶିକ୍ଷକ ନାହାନ୍ତି । ୨୯, ୯୪୪ଟି ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରତି ଶ୍ରେଣୀ ପାଇଁ ବଖରାଏ କରି ଶ୍ରେଣୀଗୃହ ନ ଥିବା ବେଳେ ୧୧, ୭୪୪ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ପ୍ରତି ଶ୍ରେଣୀ ପାଇଁ ବଖରାଏ କରି ଘର ନାହିଁ । କେବଳ ୧୬୮୫ ପ୍ରାଥମିକ ଓ ୫୨୬୦ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପାଇଁ ଜଣେ ଲେଖାଏଁ ଶିକ୍ଷକ ଅଛନ୍ତି ।

ସୁଧାମତୀ ପରେ ଅନେକ କମିଶନ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବସିଛି । ମାତ୍ର ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସେପରି ଆଦୃଶିଆ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିନାହିଁ । ଶିକ୍ଷାର ବିକାଶ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ଅର୍ଥର ଅଭାବ ହିଁ ଏହାର ପ୍ରମୁଖ କାରଣ । ୧୯୬୪ ମସିହାରେ ଗଠିତ କୋଠାରି କମିଶନ କେନ୍ଦ୍ର ବଜେଟର ୧୦ ଭାଗ ଓ ରାଜ୍ୟ ବଜେଟର ୩୦ ଭାଗ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ ସରକାରଙ୍କୁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏଯାବତ୍ କୌଣସି ଯୋଜନାରେ ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ବଜେଟର ୪ ଭାଗ ଓ ରାଜ୍ୟ ବଜେଟର ୨୪ ଭାଗ ଅତିକ୍ରମ କରିପାରିଲା ନାହିଁ । ବର୍ମ ଶିକ୍ଷା ବଜେଟ ବର୍ଷକୁବର୍ଷ ହ୍ରାସପାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ବିଶେଷକରି ୧୯୯୦ ଦଶକ ପରଠାରୁ ଆମ ଦେଶ ଜଗତୀକରଣକୁ ଆପଣେଇ ନେଲାପରେ ଶିକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାର ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ବହୁଳ ଭାବରେ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଛି । ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭୂତ ହୋଇଛି ।

ଏବେବି ସମୟ ଅଛି । ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଉଚ୍ଚ ଓ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଥିବା ଆମ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସଜାଡ଼ିବାକୁ ହେବ । କାରଣ ଯେଉଁଦେଶର ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯେତେ ସୁଦୃଢ଼, ସେ ଦେଶର ମାନବ ସମ୍ବଳ ସେତେ ଦକ୍ଷ ତଥା ବିକଶିତ । ତେଣୁ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିବା ଅସଙ୍ଗତିକୁ ଦୂର କରିବା ଏକାନ୍ତ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ।

ସେମାନଙ୍କ ଲାଗି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ଏବଂ ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ପରିବେଶରେ ଭୋଜନ ଯୋଗାଇଦେବା ନିମନ୍ତେ ଯଦି ଦାତାମାନେ ସଂସ୍ଥାମାନ ଖୋଲି ପାରନ୍ତେ, ତେବେ ତାହା କେତେ ଭଲ ଏବଂ ବିବେକସଂପନ୍ନ ନହୁଅନ୍ତା । ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛି ଯେ, ଚରଣା ଅଥବା ତୁଳାକୁ ଲୁଗା ହେବାଲାଗି ଯେଉଁସବୁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟଦେଇ ଯିବାକୁ ହୁଏ, ତାହା ଏକ ଆଦର୍ଶ ଧନ୍ୟାୟୋଗାଇ ଦେଇ ପାରିବ । ମାତ୍ର, ସେକଟି ନହେଲେ ସେମାନେ ଆଉକିଛି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରନ୍ତି । କେବଳ, କାମ ନାହିଁତ ଭୋଜନ ନାହିଁ । ଏହି ନିୟମଟି ରହିବା ଉଚିତ । ଅଳ୍ପସୁଆମାନଙ୍କ ମୁହଁ ଉପରକୁ ମାଗଣା ଭୋଜନ ଫିଙ୍ଗିବାର କାର୍ଯ୍ୟଟି ଯେ ଅଧିକ ସହଜ, ମୁଁ ସେହି କଥାଟିକୁ ଜାଣିଛି, ମାତ୍ର ଭୋଜନ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବା ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ସାଧୁ ଶୂମ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥାଇ ଅନୁଷ୍ଠାନଟିଏ ଗଠନ କରିବା ପ୍ରକୃତରେ ଅନେକ ଅଧିକ କଷ୍ଟକର । ଆର୍ଥିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ଅନ୍ତରୁ ଆରମ୍ଭ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରଥମେ କାମ ଆଦାୟକରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ ଯୋଗାଇ ଦେବାରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାଗଣା ରନ୍ଧନଶାଳାର ଖର୍ଚ୍ଚ ତୁଳନାରେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ ହେବ । ମାତ୍ର, ମୋ'ର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ଯେ, ଦୀର୍ଘମିଆଦରେ ଦେଖିଲେ ଏହା ଅଧିକ ଶସ୍ତା ହୋଇଯିବ, ଅବଶ୍ୟ ଯଦି ଆମେ ଏହି ଦେଶକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂରର ସହିତ ଆଛାଦିତ କରି ପକାଉଥିବା ଦୁଲା ମଣିଷଙ୍କ ଦଳକୁ ମରଣୋତ୍ତର ରୀତିରେ ବଢ଼ାଇ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥାଉ, ତେବେ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ଅନ୍ୟ କଥା ହେବ ।

ଭୋକରେ ମରୁଥିବା ଏବଂ ଅଳ୍ପସୁଆ ହୋଇ ବସିଥିବାଗୋଟିଏ ଜାତିକୁ ଭଗବାନ କେବଳ କର୍ମର ରୂପରେ ଆସି ଦେଖା ଦେବାକୁ ଏବଂ କେବଳ ମଜୁରୀ ରୂପରେ ହିଁ ଖାଦ୍ୟ ଆଣି ଦେବାକୁ ସାହସ କରିପାରିବେ ।

ଜଣେ ଲଙ୍ଗଳା ମଣିଷ ପାଇଁ, ଯେଉଁବସ୍ତ୍ରର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀଭାବରେ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା କାମ ସେମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଇଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେହି ବସ୍ତୁକୁ ଯୋଗାଇ ଦେବାକୁ ଯାଇ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅପମାନ କରିବି ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ପୃଷ୍ଠପୋଷକ ହେବାରେ ମୁଁ ଆଦୌ କୌଣସି ଅପରାଧ କରିବି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ଦରିଦ୍ର କରି ରଖିବାରେ ମୁଁ ସହାୟକ ହୋଇଛି ବୋଲି ଜାଣି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କଦାପି ମୁଁ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ଅନ୍ନ କିମ୍ବା ଫୋପାଡ଼ି

ଦାନ ନୁହେଁ, କାର୍ଯ୍ୟ

ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ

ଦେଇଥିବା ଲୁଗା ଆଣି ଦେବାକୁ କଦାପି ମନ କରିଦିନାହିଁ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋ' ପ୍ରକୃଷ୍ଟତମ ଖାଦ୍ୟ ତଥା ପ୍ରକୃଷ୍ଟତମ ବସ୍ତ୍ରରେ ଅବଶ୍ୟ ଭାଗ ଦେବି ଏବଂ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ ହୋଇଯିବି ।

ମୁଁ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅନୁଭବ କରୁଛି ଯେ, ଭିକ୍ଷାବୃତ୍ତିକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା ଏକ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ, ମୁଁ କଦାପି କୌଣସି ଭିକାରୀକୁ କାମ ଓ ଖାଦ୍ୟ ନ ଦେଇ ମଧ୍ୟ ଦୁଆରୁ ଫେରାଇଦେବି ନାହିଁ । ଯଦି ସେ କାମ ନକରିବ, ତେବେ ମୁଁ ତାକୁ ଖାଦ୍ୟ ଦେବି ନାହିଁ ଓ ଚାଲିଯିବାକୁ କହିବି । ଖଞ୍ଜ ଓ ବିକଳାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ପରି ଯେଉଁମାନେ କାମ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହୋଇ ରହିଥିବେ, ରାଷ୍ଟ୍ରହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଭରଣପୋଷଣ କରିବ । ଅବଶ୍ୟ ଅନ୍ଧତାର ଛଳନା କରି ବା ଏପରିକି ପ୍ରକୃତ ଅନ୍ଧତାର ଆଡୁଆଳରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ କେତେ କେତେ ପ୍ରତୀରଣା କରାଯାଉଛି । ଅସଦୁପାୟରେ ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ କରି କେତେ କେତେ ଅନ୍ଧ ଧନୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଆଶ୍ୱାସ ସଦନକୁ ନିଆ ଯାଆନ୍ତା ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ପ୍ରଲୋଭନର ଜାଲରେ ପଡ଼ିବାକୁ ଦିଆ ନ ଯାଆନ୍ତା, ତେବେ ତାହା ଏକ ଭଲ କଥା ହୁଅନ୍ତା ।

ନାମାତୀତ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟର ବୋଧଶକ୍ତି ଲାଗି ଅଗମ୍ୟ ହୋଇ ରହିଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜ ଯେଉଁକୋଟି କୋଟି ନାମ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଏ, ଦରିଦ୍ରନାରାୟଣ ହେଉଛି ତାହାର ଭିତରୁ ଗୋଟିଏ । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କର ଭଗବାନ, ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କର ହୃଦୟରେ ଆବିର୍ଭୂତ ହେଉଥିବା ଭଗବାନ ।

ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯାହା ଆର୍ଥିକ, ତାହା ହିଁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ । ଉପବାସରେ ବସ୍ତୁଥିବା ସେହି କୋଟି କୋଟି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ତୁମେ ଆଉ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବସ୍ତୁଦ୍ୱାରା ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ କରାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଆଉ ସବୁକିଛି ଲାଗି ସେମାନଙ୍କର କାନ ବଧୂର ହୋଇ ରହିଥିବ । ମାତ୍ର, ଯଦି ତୁମେ ଖାଦ୍ୟ ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ପାରିବ, ତେବେ ସେମାନେ ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କର ଭଗବାନ ବୋଲି ଅନୁଭବ କରିବେ । ସେମାନେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭାବନା ଲାଗି ସମର୍ଥ ହେବେ ନାହିଁ । ମୋ'ର ଏହି ହାତରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମଇଳା ପଇସାଟିଏ ଲେଖାଁ ସଂଗ୍ରହ କରିଛି ଯେଉଁ ପଇସାଟିକୁ ସେମାନେ ନିଜର ଛିଣ୍ଡା ପିନ୍ଧା ଲୁଗାରେ ଗଣ୍ଠି ପକାଇ ରଖୁଥିଲେ, ସେହି ପଇସାଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିଛି । ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ତୁମେ ଆଧୁନିକ ଅଗ୍ରଗତିଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କିଛି କହିବ ? ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ବୃଥା ଭଗବାନଙ୍କର ନାମ ନେଇ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ଅପମାନ କରିବ ? ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଭଗବାନଙ୍କ କଥା କହିଲେ ସେମାନେ ତୁମକୁ ଓ ମୋତେ ବଦମାଶ୍ ବୋଲି କହିବେ । ଯଦି ସେମାନେ ଆଦୌ କୌଣସି ଭଗବାନଙ୍କୁ ଜାଣିଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ଭାଷଣତା ଏବଂ ପ୍ରତିଶୋଧର ଏକ ଭଗବାନ, ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ କୁର ଉତ୍ପୀଡ଼ନକାରୀ

ଭଗବାନ ।

ଯେଉଁ ଶ୍ରମକ୍ଳିଷ୍ଟ କୋଟି କୋଟି କେବଳ ମନୁଷ୍ୟ ଦିନକୁ ଗୋଟିଏ ବକତ ବି ପେଟ ପୁରାଇ ଖାଇବାକୁ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଖଣ୍ଡେ ବାସି ରୁଟି ଓ ଚୁମୁଟାଏ ଲୁଣରେ ଗୁଜରାଣ ମେଣ୍ଟାଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଥାନ୍ତି, ମୁଁ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ହାସଲ କରିବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି ।

ସେମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ବାଣୀକୁ ବହନ କରି ନେବାକୁ ମୁଁ କେବେହଲେ ସାହସ କରିବି ନାହିଁ । ଏଇ ସେଠାରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବା କୁକୁର ଆଗରେ ଭଗବାନଙ୍କର ସନ୍ଦେଶକୁ ନେଇ ରଖିଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଯାହା, ସେହି କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ କୋଟି କୋଟି ମଣିଷଙ୍କ ଆଗରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା କହିବା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେଇଆ । ସେହି ମଣିଷମାନଙ୍କର ଆଖି ଉପରେ ଆଦୌ କୌଣସି ଜ୍ୟୋତି ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ରୁଟିକୁ ହିଁ ଏକାମାତ୍ର ଭଗବାନ ବୋଲି ଜାଣିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପବିତ୍ର କର୍ମସଂସ୍ଥାନର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ବହନ କରି ନେଇ ହିଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଭଗବାନଙ୍କର କୌଣସି ସନ୍ଦେଶକୁ ନେଇ ଯାଇ ପାରିବି ।

ସକାଳେ ଏକ ତମହାର ଜଳଯୋଗ ପରେ ଏଠାରେ ଆମେ ଯେଉଁମାନେ ବସିଛୁ ଏବଂ ଆହୁରି ଅଧିକ ତୃପ୍ତିଦାୟକ ଏକ ମଧ୍ୟାହ୍ନଭୋଜନ ଲାଗି ଅପେକ୍ଷା କରିଛୁ, ଆମ ଆଗରେ ଭଗବାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି କହିବା ଅବଶ୍ୟ ଉତ୍ତମ ହେବ । ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଉପବାସୀ କୋଟି କୋଟି ମନୁଷ୍ୟ ଦିନକୁ ଦୁଇବେଳା ଖାଇବାକୁ ପାରନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ମୁଁ କିପରି ଭଗବାନଙ୍କ କଥାକୁ ଯାଇ କହିପାରିବି ? ସେମାନଙ୍କ ଲାଗି ଭଗବାନ କେବଳ ରୁଟି ଓ ଲହୁଣୀର ବେଶ ଧରି ହିଁ ଆସିପାରିବେ । ହିଁ ଭାରତ ବର୍ଷର କୃଷକମାନେ ନିଜ ନିଜର ଜମିରୁ ନିଜର ରୁଟି କମାଇ ପାରୁଥିଲେ । ଯେପରି ସେମାନେ ତା'ର ସହିତ ଟିକିଏ ଲହୁଣୀ ଖାଇବାକୁ ପାଇପାରିବେ, ମୁଁ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଚରଣା ଆଣି ଦେଲି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ, ମୁଁ ମୋ ଆଖି ନଲୁରୁଥିବା ଲୁଗାଟିକୁ ପିନ୍ଧି ଏପରି ଭାବରେ ବାହାରିଛି, ତାହାର କାରଣ ହେଉଛି ଯେ, ମୁଁ ମୋ ସେହି ଅର୍ଦ୍ଧୋପବାସୀ, ଅର୍ଦ୍ଧ ଉଲଗ୍ନ ମୁକ କୋଟି କୋଟି ଲୋକଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ପ୍ରତିନିଧି ହୋଇ ବାହାରିଛି ।

ମୋ'ର କୋଟି କୋଟି ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ମୁଁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଛି । ଦିନମାନର ଚର୍ବଣା ଘଣ୍ଟା ମୁଁ ସେହିମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଅଛି । ସେହିମାନଙ୍କର ସେବା ହିଁ ମୋର ସର୍ବପ୍ରଥମ ଓ ସର୍ବଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ, କାରଣ ସେହି ମୁକ ଜନଗଣଙ୍କର ହୃଦୟ ଭିତରେ ଯେଉଁ ଭଗବାନ ବିରାଜମାନ ରହିଛନ୍ତି ତାଙ୍କରି ବ୍ୟତୀତ ମୁଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭଗବାନଙ୍କୁ ଆଦୌ ସ୍ୱୀକାର କରେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତିକୁ ଜାଣିପାରୁ ନାହାନ୍ତି, ମାତ୍ର ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିପାରୁଛି, ଚିହ୍ନି ପାରୁଛି । ସେହି କୋଟି କୋଟି ଜନଗଣଙ୍କର ସେବା କରିବାର ମାଧ୍ୟମରେ ମୁଁ ସତ୍ୟରୂପା ଭଗବାନଙ୍କର ଅଥବା ଭଗବାନରୂପା ସତ୍ୟର ହିଁ ଉପାସନା କରୁଛି ।

ଦିନ ପାଳଙ୍ଗ ଖାଇବା ଉଚିତ । ଏହାଦ୍ୱାରା ରକ୍ତ ସଞ୍ଚାଳନ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ ।

ପଥୁରି ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତି ଦିଏ ପାଳଙ୍ଗ

ପାଳଙ୍ଗ ରସକୁ ନଡ଼ିଆ ପାଣିରେ ସମାନ ମାତ୍ରାରେ ମିଶାଇ ସକାଳେ ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ପିଇଲେ ପଥୁରି ହୋଇଥିଲେ ଏହା ମିଳେଇ ବାହାରକୁ ଚାଲିଥାଏ ।

କାକୁଡ଼ି, ପାଳଙ୍ଗ ଏବଂ ଗାଜରକୁ ସମାନ ମାତ୍ରାରେ ନେଇ ଏହାର ଲୁସ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ପିଇଲେ କେଶ ଲମ୍ବା ଏବଂ ଘଞ୍ଚ ହୋଇଥାଏ ।

ପାଳଙ୍ଗ ଶାଗର ଗୋଟିଏ ଗ୍ଳାସ କୁସ୍ ସ୍ୱାଦ ଅନୁସାରେ ସୈନ୍ଦବ ଲବଣ ପକାଇ ପିଇଲେ ଆଜମା ଏବଂ ଶ୍ୱାସ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳେ ।

ଜଣ୍ଡିସ୍ ହୋଇଥିଲେ ପାଳଙ୍ଗ ରସକୁ କଞ୍ଚା ଅମୃତଭଣ୍ଡା ସହିତ ମିଶାଇ ଖାଇଲେ ଭଲ । ରକ୍ତବାପ ହୋଇଥିବା ରୋଗୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ

ସର୍ବେଦ

ସୁତ କଲତ୍ର ଓଁର କାମିନୀ, ମହଲ ବନେ କମନାୟ ।
ମୋହିତ ଜୀଓ ଅଜ୍ଞାନ ମେଁ,
ଜରତ ଦୁସହ ଦୁଖ ହାୟ ॥୧୩॥
ଭାଷ୍ୟ - ସ୍ତ୍ରୀ, ପୁତ୍ର, ସୁନ୍ଦରୀ କାମିନୀ ଏବଂ ଶୋଭନୀୟ ମହଲ ତିଆରି ହୋଇଛି ଯାହାର ମୋହରେ ଜୀବ ଅଜ୍ଞାନତାବଶତଃ ମୋହିତ ହୋଇ ହୃଦୟରେ ଅସହ୍ୟ ଦୁଃଖ ସହ୍ୟ କରୁଛି ।

ଜଗ ସମ୍ବନ୍ଧ ପଥ ନାଓ କା, ମେଘ ଓ଼ାୟୁ ସଂଯୋଗ ।
ଜହଁ କେ ତହ ସବ ଚଲ ଭୟେ,
ଅନ୍ତ ମେଁ ହୋୟ ଓଁୟୋଗ ॥୧୪॥

ଭାଷ୍ୟ - ସଂସାରର ସମ୍ବନ୍ଧ ନାବ ପଥକ ସମାନ ଅଟେ । ଯେଉଁ ପ୍ରକାରେ ନାବରେ ବସିଥିବା ଯାତ୍ରୀ ଘାଟରେ ନୌକା ଲାଗିବା ସେଥିରୁ ଓହ୍ଲେଇ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି, ସେହି ନାବାଆଉ ନାବ ସହିତ ଆଉ କୌଣସି ଯାତ୍ରାର ସମ୍ବନ୍ଧ ରହି ନ ଥାଏ, ଯେମିତି ମେଘ, ବାୟୁର ସମ୍ବନ୍ଧରୁ କେଉଁଠୁ ଯାଇ କେଉଁଠି ଛିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ସେହି ପ୍ରକାର କର୍ମବଶତଃ ସମସ୍ତ ଜୀବ କେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଏକତ୍ରୀତ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ପୁନଶ୍ଚ କର୍ମବଶତଃ ଫଳ ଲାଭ କରି ଯେଝା ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି । ଶେଷରେ ସମସ୍ତ ଜୀବର ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଚ୍ଛେଦ ହୋଇଯାଏ ।

କୁଲ କୁଟୁମ୍ବ-ପରିଓର ସବ, ପୁତ୍ର ନାରି ସୁଖ ସାର ।
କୋଇ କାହୁ କେ ହେ ନହଁ, ଯହ ସବ ମତଲ ଯାର ॥୧୫॥

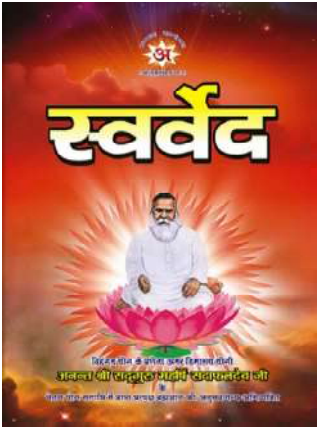
ଭାଷ୍ୟ - କୁଲ, କୁଟୁମ୍ବ, ପରିବାର, ପୁତ୍ର ଏବଂ ନାରୀର ସମସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ସଂସାରର ଯେତିକି ସୁଖ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଏ ସମସ୍ତେ ସ୍ୱାର୍ଥର ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଅଟନ୍ତି, କେହି କାହାରି ନୁହନ୍ତି । ସଂସାରର ମୋହ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଜ୍ଞାନମୟ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଥଯୁକ୍ତ ଅଟେ, ସତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହେଁ ।

ଏକ ପ୍ରେମ ଅନ୍ୟ ମେଁ କରେ, ଅପନେ ସାରଥ ଲାଗ ।
ପରମାରଥ କୁଛ ହେଁ ନହଁ,
ମୋହ ନିଶା ତୁମ ଜାଗ ॥୧୬॥

ଭାଷ୍ୟ - ନିଜର ସ୍ୱାର୍ଥ ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ପ୍ରେମ କରେ । ପରମାର୍ଥ କିଛି ନୁହେଁ । ସୁତରାଂ, ହେ ଅଜ୍ଞାନୀ ଜୀବ ! ତୁମେ ଏହି ମୋହ, ଅନ୍ଧକାରକୁ ଦୂର କରି ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ ଏବଂ ନିଜର ଚେତନ ସ୍ବରୂପକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଭଜନ କର ।

ଓଁଷୟ ଭୋଗ ଓଁଷ ଜାନିୟେ,
ଜଗ ରାଖନ କେ ହେତ ।
ବାଡ଼ତ ଅଧୁ ଅଜ୍ଞାନ ହେଁ, ପତନ ନ ହୋହୁ ସଚେତ ॥୧୭॥

ଭାଷ୍ୟ - ଇନ୍ଦ୍ରିୟର ଭୌତିକ ସୁଖ ବିଷତୁଲ୍ୟ ଅଟେ । ଆତ୍ମା ଏହି ବିଷୟ ପ୍ରଲୋଭନରେ ପଡ଼ି ଅନାଦି କାଳରୁ ତ୍ରିତାପ ଦୁଃଖକୁ ସହ୍ୟକରି ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟ ପାଉଅଛି । ସୁତରାଂ ପୁତ୍ର ଜାତ କରି ସଂସାର ପରମ୍ପରା ରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ କେବଳ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଭୋଗର ବ୍ୟବହାର

କରନ୍ତୁ । ଅଜ୍ଞାନ ଏବଂ ମୋହ କାରଣରୁ ବିଷୟସକ୍ତିରେ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଆଧିକ୍ୟତା ବଢ଼ିଯାଏ । ଆତ୍ମସଂଯମ କରି ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ବିଷୟ ସୁଖର ଉଚିତ ଉପଯୋଗ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଅନ୍ୟଥା ପତନ ହୋଇ ଜୀବର ଅଧୋଗତି ହେବ । ସୁତରାଂ ଜ୍ଞାନପୂର୍ବକ ନିଜକୁ ସଂଭାଳି ସଂସାର ବ୍ୟବହାରକୁ ଚଳାଇବା ଉଚିତ । ଏହା ଉତ୍ତମ ବିବେକ ଓ ଉନ୍ନତିର ସତ୍ ମାର୍ଗ ଅଟେ । ଯିଏ ନିଜର ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ବିଷୟ ରାଗରୁ ହଟେଇ ଚେତନ ପ୍ରକାଶ ଆଡ଼କୁ ନେଇଯାଏ, ସେ ସଂସାର ଅଥବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମର ମହାନ ସୁଖକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ଓଁଷୟ ଓଁକାର ଓଁକାସ ମେଁ,
ଚଡ଼ତ ଓଁକୃତ ପସାର ।
ଅବଲ ହାନ ନାଚେ ଚଲେ, ବାଡ଼ କୁବୁଦ୍ଧି କୁଚାଲ ॥୧୮॥

ଭାଷ୍ୟ - ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ବିଷୟ ଉପଭୋଗ ସୁଖରେ ବିକୃତି ଆଉ ଅଧିକ ବଢ଼ିଯାଏ, ସେହି କାରଣରୁ ବିଷୟ ସୁଖ ପ୍ରଲୋଭାର ପତନ ହେବାରେ ଲାଗେ ଓ ମୋହାସକ୍ତ ହେବା କାରଣରୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅନ୍ଧକାର ଘୋଟିଯାଏ । କୁବିଚାର ଏବଂ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିରେ ଜୀବନ ଆଉ ନିମ୍ନଗାମୀ ହୋଇ ଅଧୋଗତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।
ରୂପ ରଙ୍ଗ ଢଙ୍ଗ ନହଁ ରହେ, ଜଡ଼ ଭୟ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ବରୂପ ।
ମନ ମଲାନ ଦୁର୍ଓ୍ବସନା, ସବ ଗ୍ରନ୍ଥିନ ତମ ରୂପ ॥୧୯॥

ଭାଷ୍ୟ - ପ୍ରକୃତିର ବିଷୟ, ବିକାର ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ଯୋଗୁଁ ଆତ୍ମାର ଚେତନସ୍ବରୂପ ଢାଙ୍କି ହୋଇଯାଏ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ସ୍ବଭାବ ଜଡ଼ ମାୟାର ଅନୁକୂଳ ହେବାରେ ଲାଗେ । ସଂସାରର ବିଷୟ ବାସନାଗୁଡ଼ିକରୁ ମନ ମଲିନ ହୋଇ ସମସ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥିମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାରମୟ କରିଦିଏ । ମନର ଅନୁକୂଳ ହିଁ ସମସ୍ତ ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥାଏ ଓ ଆତ୍ମା ମୋହାନ୍ତନ୍ନ ହୋଇ ନିଜର ଜ୍ଞାନକୁ ବିସ୍ତୃତ କରି ଦୁଃଖମୟ ଜୀବନ ବ୍ୟତୀତ କରିବାରେ ଲାଗେ ।

ଅନ୍ତଃକରଣ ଅଜ୍ଞାବିତ, ଆଶ ଓ଼ାସନା ନାଶ ।
ଜିଓ ତୁମ ସଂସାରୀ ବନେ, କୌନ କରେ ଭ୍ରମ ନାଶ ॥୨୦॥

ଭାଷ୍ୟ - ନିଜର ଚେତନସ୍ବରୂପର ଜ୍ଞାନ ନ ହେବା ଯୋଗୁଁ ଅନ୍ତଃକରଣ ପ୍ରାକୃତିକ ଆଶା ଓ ବାସନାରେ ଢାଙ୍କି ହୋଇଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଜୀବ ସଂସାର

ମାୟାବନ୍ଧନର ଭବଚକ୍ରରେ ପଡ଼ି ନାନା ପ୍ରକାର କଷ୍ଟ ଲାଭ କରିଥାଏ । ପ୍ରକୃତିର ଅନିତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ କାରଣ ରୂପକ ଭ୍ରମକୁ କିଏ ନାଶ କରି ପାରିବ ? ସଦ୍ଗୁରୁ ଯୋଗ-ବିଜ୍ଞାନ ଚେତନ ମହାନ ସୁଖକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାଏ । ଜଡ଼ ମାୟା ଆଉ ଚେତନ ଆତ୍ମାର ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବା କାରଣରୁ ଅଜ୍ଞାନ ଅଛି ଆଉ ସେହି ଅଜ୍ଞାନତା ସଦ୍ଗୁରୁଙ୍କର ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା ବିବେକ, ଅନୁଭବ-ସାଧନ ଦ୍ୱାରା ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ସେତେବେଳେ ମାନବ ପବିତ୍ର ଓ ଉତ୍କଳ ହୋଇଯାଏ ।

ମଧ୍ୟ ନ ଓଁଷୟ ସମାନ ହେଁ, ମୁନି ମନ ଛୋଭତ ଜ୍ଞାନ ।
ଗତି ପାମର ଜିଓ କୌନ ହେଁ,
ମାୟାଓ଼ଶ ଅଜ୍ଞାନ ॥୨୧॥

ଭାଷ୍ୟ - ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କର ବିଷୟ ନିଶା ସଦୃଶ ଅଟେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ନିଜର ଜ୍ଞାନକୁ ଭୁଲିଯାଏ, ସେହି କାରଣରୁ ସ୍ଥିର ବୁଦ୍ଧିଯୁକ୍ତ ମୁନିଜନମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇଯାଏ ଆଉ ସେମାନେ ବିଷୟାବେଗରେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି । ଅଜ୍ଞାନତା କାରଣରୁ ମାୟା ବିଷୟର ବଶୀଭୂତ ହୋଇ ଜୀବ ପତିତ ହୁଏ । ତେଣୁ, କେବଳ ଜୀବକୁ ହିଁ ଜନ୍ମ ମରଣର ଆତଯାତ ଦୁଃଖ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ଜହା ଭୋଗ ତହ ପତନ ହେଁ,
ଜହଁ ଓଁଗାର ଉତ୍ତାନ ।
ଧାର ଓଁଓ୍ବେକ ଓଁବାର ସେ, ଭୟ ଅଧାନ ଗୁରୁ ଜ୍ଞାନ ॥୨୨॥

ଭାଷ୍ୟ - ଯେଉଁଠାରେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖର ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଇଚ୍ଛା ଅଛି ଓ ବିଷୟମାନଙ୍କର ଉପଭୋଗ ରହିଛି, ସେହିଠାରେ ପତନ ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ବିଷୟାଦି ପ୍ରତି ବୈରାଗ୍ୟ ଭାବ ଅଛି ସେଠାରେ ଜୀବନର ଉତ୍ଥାନ ଅଛି । ସୁତରାଂ ମେଧାବା ସବୁ ବିବେକଯୁକ୍ତ ସଦ୍ଗୁରୁ ଶରଣାଗତ ହୋଇ ଆଧ୍ୟାତ୍ମ ଜ୍ଞାନକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାନ୍ତି ।

ଦୁର୍ଗୁଣ ଓଁଷୟ ବଡ଼ାଓଡ଼ା, ସଦ୍ଗୁଣ ହୋୟ ଓଁନାଶ ।
ବୁଧ ଓଁବ୍ୟା ସତ ନାଶ ହେଁ, ମନ ଅଓଁମାନ ଓଁକାଶ ॥୨୩॥

ଭାଷ୍ୟ - ଦୁର୍ଗୁଣର କାରଣ ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନେ ବିଷୟ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହୁଅନ୍ତି । ମନର ଅଭିମାନ କାରଣରୁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ବିଷୟ ଉପଭୋଗ ନିମନ୍ତେ ସର୍ବଦା ସଂଲଗ୍ନ ରହିଥାଏ । ସୁତରାଂ ସଦ୍ଗୁଣର ବିନାଶ ହେବା ପରେ ବୁଦ୍ଧି ଓ ବିଦ୍ୟାର ସତ୍ୟାନାଶ ହୋଇଯାଏ ।

ଚଞ୍ଚଳତା ଦିନ ଦିନ ବଢ଼େ,
କୃତିଲ କୁଚାଲ କୁଭାଓ ।
ଛୁଦ୍ର ଛିଦ୍ର ଛଳ କପଟ ମେଁ, ଓଁଷୟ ଓଁକାର ସ୍ବଭାଓ ॥୨୪॥

ଭାଷ୍ୟ - ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କର ବିଷୟ ପ୍ରବାହ ବଢ଼ି ଯିବା ଦ୍ୱାରା ଚଞ୍ଚଳତା ଦିନକୁ ଦିନ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗେ ଓ କୁସ୍ଥିତ ବିଚାର ହେବା କାରଣରୁ କୃତିଳତା ଏବଂ କୁଗତି

ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନରେ ଆସିଯାଏ ତଥା ବିଷୟ ବିକାରଶୀଳ ସ୍ବଭାବରେ କ୍ଷୁଦ୍ର, ଛଳ ଏବଂ କପଟ ଆଦି ଦୁର୍ଗୁଣ ଆସିଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ପ୍ରବାହକୁ ସଂଯମତା ପୂର୍ବକ ରୋଧକରି ନିଜ ଜୀବନକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବା ଉଚିତ । ଜୀବନ ଉତ୍ଥାନ ନିମନ୍ତେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କର ସଂଯମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।

ଓଁଷୟ ଓ଼ାସନା ମେଁ ସଭା, ବାଁଧେ ହେଁ ଜଗଜାଓ ।
ଯାତେ ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରଓ଼ାହ ହେଁ, ଓଁଷୟା ପାଓ ନ ପାଓ ॥୨୫॥

ଭାଷ୍ୟ - ଇନ୍ଦ୍ରିୟଭୋଗ କାରଣରୁ ସେଗୁଡ଼ିକର ବାସନାରେ ସମସ୍ତ ଅଜ୍ଞାନୀ ଜୀବ ବନ୍ଧା ହୋଇଛନ୍ତି । ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଭୋଗରୁ ମାୟା ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରବାହ ଚାଲେ । ବିଷୟା ଓ ରାଗା ଜୀବ ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ୱାମୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ବିଷୟା ଜୀବ ଅଜ୍ଞାନତା ଏବଂ ମୋହ ଯୋଗୁଁ ସର୍ବଦା ବିଷୟ ରସର ପ୍ରଲୋଭନରେ ପଡ଼ି ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିଥାନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ସଦ୍ଗୁରୁଙ୍କର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆଧ୍ୟାତ୍ମ ଜ୍ଞାନର ଆନନ୍ଦକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଓଁଷୟା ପାମର ନାଚ ହେଁ, ଓଁଷୟ ତୟାଗ ଓଁର ଉଚ୍ଚ ।
ଓଁଷୟା ଝୁଠ ପ୍ରପଞ୍ଚ ମେଁ, ଓଁଷୟା ପର ଭଓ କାଚ ॥୨୬॥

ଭାଷ୍ୟ - ବିଷୟା ପୁରୁଷ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନୀଚ ହୋଇଥାଏ ଓ ତ୍ୟାଗୀ ମହାନ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥାଏ । ବିଷୟା ନିଜର ମିଥ୍ୟା ମାୟାର ପ୍ରପଞ୍ଚରେ ପଡ଼ି ମହାନ ଭବକୂପରେ ଯାଇ କଷ୍ଟ ପାଇଥାଏ । ତ୍ୟାଗୀ, ବୈରାଗ୍ୟବାନର ଜୀବନ ମହାନ ଓ ସୁଖଶାଳୀ ଏବଂ ସମୃଦ୍ଧଶାଳୀ ହୋଇଥାଏ ।

ଅନ୍ତର ଅନ୍ତଃଓ଼ାସନା, ପିଣ୍ଡ ଭୟା ଭଓରୂପ ।
ଅଙ୍କୁର ଫୁଲ ଫଳ ଆଓ଼ଶ, ରହତ ସଦା ଭଓକୂପ ॥୨୭॥

ଭାଷ୍ୟ - ଚିତ୍ତ ଭିତରେ ସର୍ବଦା ବିଷୟ ଭୋଗର ବାସନା ଲାଗି ରହିଥାଏ । ତେଣୁ ଏହି ପିଣ୍ଡ ମାୟାର ସ୍ବରୂପ ହୋଇଯାଏ । ମାୟାର ବୀଜ ଏହି ପିଣ୍ଡଶରୀରରେ ସର୍ବଦା ରହିଥାଏ ଯାହା ଫଳରେ ଅଙ୍କୁର, ଫୁଲ ଫଳ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂସାରଚକ୍ର ପ୍ରବାହ ସର୍ବଦା ଚାଲୁଥାଏ ଓ ଏହି ଜୀବ ଆତଯାତ ଚକ୍ରର ଦୁଃଖକୁ ସହ୍ୟ କରୁଥାଏ ।

ଜଗତ ବୀଜ ହେଁ ଓ଼ାସନା, ଆଶା ଫିର ବ୍ୟଓପାର ।
ଜହଁ ଆଶ ତହଁ ଓ଼ାସ ହେଁ, ତ୍ରିଜଗ ସୃଷ୍ଟି ସଂସାର ॥୨୮॥

ଭାଷ୍ୟ - କର୍ମର ବାସନା ସମୂହ ଜଗତର ବୀଜ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଶା, ପୁନଶ୍ଚ କର୍ମଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟବହାର ଚାଲେ । ଯେଉଁଠି ଆଶା ଅଛି, ସେଠାରେ ଜୀବର ବାସ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଏହି ପ୍ରକାର ତ୍ରିଜଗ ସୃଷ୍ଟିର ବ୍ୟବହାର-ସଂସାର ଚାଲେ । ଯେଉଁ ପଦାର୍ଥରେ ମନର ଭାବ ଲାଗି ରହିଥାଏ, ଇଚ୍ଛା ବଳବତୀ ରହେ, ସେହି ଜୀବାତ୍ମା କର୍ମ କରି ସେହି ଭୋଗକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାଏ ।

କାକୁତିର ଶିଷ୍ୟାୟ ଗୁଣ

ସାଲାଡ଼ ଭାବେ ସାଧାରଣତଃ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିବା କାକୁତି ଭାରତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ଶୈଳୀରେ ବେଶ୍ ପସନ୍ଦ । ଉଦ୍ଭିଦ ବିଜ୍ଞାନରେ ଏହାର ନାମ କୁକୁମ୍ଭିସ୍ । ସାଚାଈଭୟ । ଏହା ସହଜରେ ହଜମ ହେବା ସହିତ ହଜମକ୍ତି ଯାଏ । ର ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ଆଇରନ୍, ଫସ୍ଫରସ୍, ଭିଟାମିନ୍ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମିନେରାଲ୍ସ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣରେ ରହିଛି । ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳୁ ଅତି କମରେ ଦୁଇଟି ନାମ କୁକୁମ୍ଭିସ୍ କାକୁତି ଖାଇଲେ ଶରୀରକୁ ପ୍ରବଳ ଶକ୍ତି ମିଳିଥାଏ ଏବଂ ଦିନସାରା ସତେଜ ଲାଗେ ।

ପ୍ରତିଦିନ ଏବେ ବି ବଜାରରେ କାକୁତି ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ମିଳୁଛି ଏବଂ ଏହାକୁ ଖାଇବା ମଧ୍ୟ ସାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ହିତକର । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଶରୀର ପାଇଁ ଏହାର ଆହୁରି ଅନେକ ଉପକାରିତା ରହିଛି ।

ଏହାର ରସ ମୁଣ୍ଡରେ ମସାକ୍ କଲେ ରୂପି ସମସ୍ୟା ଦୂର ହୁଏ । କେତେକ ଆଦିବାସୀ ଅଞ୍ଚଳରେ କାକୁତି ରସରେ ଅଳ୍ପ ମୋଟା ରସ ମିଶାଇ କେଶରେ ଲଗାନ୍ତି । ଏହାଦ୍ୱାରା ରୂପି ଶୀଘ୍ର ଭଲ ହୋଇଯାଏ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

କାକୁତିରେ ପ୍ରୋଟିନ୍, କାର୍ବୋହାଇଡ୍ରେଟ୍, କ୍ୟାଲସିୟମ୍,

କାକୁତି ଜୁସ୍ ପିଇବା ଦ୍ୱାରା ଦୂତାର ବ୍ରଣ, ଦାଗ ଆଦି ଦୂର ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଖାଲି ପେଟରେ ଏହା ପିଇଲେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହୁଏ । ଲଗାତର କାକୁତି ରସ ପିଇଲେ ବି ଅସମୟରେ କେଶ ପାଚିବା, ଝଟିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ । ଗାଧୋଇବା ପୂର୍ବରୁ କେଶରେ କାକୁତି ରସ ଲଗାଇ ଧୋଇଦେଲେ ସୁସ୍ଥ କେଶ ମିଳେ । କାକୁତି ରସ କେଶମୂଳକୁ ଶକ୍ତ ରଖେ । କାକୁତି, ପାଳଙ୍ଗ ଏବଂ ଗାଜର ସମପରିମାଣରେ ନେଇ ଜୁସ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ପିଇଲେ କେଶ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ବଢ଼େ ।

ରାତ୍ର: ମୁଁମୋ ଶାର୍ଚ୍ଚକୁ ସାବୁନରେ ଧୋଇ ସଫା କରି ଦେଇଛି, ହେଲେ ସେ ଏବେ ଛୋଟ ହୋଇଯାଇଛି, ଏବେ କ'ଣ କରିବି ?

ଶାମ୍: ଗୋଟେ କାମ କରି ସେଇ ସାବୁନ ଲଗେଇ ତୁ ଗାଧୋଇ ପଡେ । ଦେଖିବୁ ସେଇ ଶାର୍ଚ୍ଚ ତଡେ ଠିକ୍ ଫିଟ୍ ଆସିଯିବ ।

× × ×

ବାପା: ଆରେ ଚିକ୍କୁ, ଆଜି ଟେଷ୍ଟରେ କେତେ ମାର୍କ ଆସିଛି ତୋର ?

ଚିକ୍କୁ: ମିକୁଠାରୁ ମାତ୍ର ୨୦ ମାର୍କ କମ୍ ।

ବାପା: ତେବେ ମିକୁର କେତେ ମାର୍କ ଥିଲା ?

ଚିକ୍କୁ: ୨୦ମାର୍କ ।

× × × ×

ଭିଜାରି: ଭାଇ, କିଛି ଖାଇବାକୁ ଦିଅ ।

ବ୍ୟକ୍ତି: କାଲିର ବାସି ରୁଟି ତୁମେ ଖାଇବ ?

ଭିଜାରି: ହଁ, ଖାଇବି ।

ବ୍ୟକ୍ତି: ତେବେ ଗୋଟେ କାମ କର, ଆସନ୍ତାକାଲି ଆସ ।

× × × ×

ରାସ୍ତାର ଏକ ସ୍ଥାନରେ ବହୁତ ଗହଳି ହୋଇଥାଏ ।

ଏହା ଦେଖି ଗୋପାଳ: କାହାର ବୋଧେ ଆକର୍ଷିତେଷ୍ଟ ହେଇଛି ।

ଯାଏ ଦେଖିବା କିଏ ?

ଗୋପାଳ ଗହଳି ଭିତରେ ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ବି ପଶି ପାରିଲା ନାହିଁ । ଶେଷରେ ଏକ ପ୍ଲାନ କରି କହିଲା: ଦୟା କରି ରାସ୍ତା ଛାଡ ।

ମତେ, ଟିକେ ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ ।

ଯିଏ ମରିଛି ସେ ମୋ ପୁଅ ।

ଆଉ ଭିତରକୁ ପଶି ଦେଖିଲା – ଏକ ଗଧ ମରି ପଡିଛି ।

× × × ×

ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ସେଲୁନ୍ ଯାଇଥାଆନ୍ତି । ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ମାତ୍ର ୧୦-୧୨ଟି ରୁଟି ଥାଏ ।

ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାଇ ସେଲୁନ୍ ଚେୟାରରେ ବସିପଡ଼ିଲେ ।

ସେଲୁନ୍‌ବାଲା – ଆଜ୍ଞା, ମୁଁ କେଶ ଗଣିବି ନା କାଟିବି ?

ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି – କଲର କରିଦିଅ ।

× × × ×

ବଣ୍ଟି ମା'ଙ୍କୁ: ମାମା ତମେ କପଡ଼ା ଆଇରନ୍ କାହିଁକି କରୁଛ ?

ମା': ଆଇରନ୍ କଲେ କପଡ଼ାରେ ହେଇଥିବା ଲୋତାକୋତା ସିଧା ହେଇଯାଏ ।

ବଣ୍ଟି ମତେ ଟିକେ ଆଇରନ୍ ଦେବ ।

ମା': କାହିଁକି ?

ବଣ୍ଟି: ଜେଜେ ମା' ମୁହଁ କେତେ ଲୋତାକୋତା ହେଇ ଯାଇଛି । ଆଇରନ୍ ଲଗେଇ ସିଧା କରିଦେବି ।

ଚନ୍ଦନର ଉପକାରିତା

ଚନ୍ଦନର ତେଲ କେଶକୁ ମଜଭୁତ କରିବା ସହ ଝଡିବା ବନ୍ଦ କରିଥାଏ । ଏହା କେଶକୁ ଉତ୍ତମ ପୋଷଣ ଦେବା ସହ ଚମକ ଆଣିଥାଏ ।

ଚନ୍ଦନର ଛାଲି, କାଠ ଏବଂ ତୈଳ ଔଷଧ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ । ଚନ୍ଦନକାଠିରେ ଥିବା ଆଣ୍ଟିଫାଲକୋବିୟାଲ୍ ତତ୍ତ୍ୱ ଖାଦ୍ୟନଳାରେ ସଂକ୍ରମଣ ଏବଂ ଆଉକିଛି ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସମସ୍ୟାକୁ ଦୂର କରେ ।

ଜନନୀୟ, ମୁତ୍ରାଶୟ ସଂକ୍ରମଣରେ ଏହା ଆଣ୍ଟିସେପ୍ଟିକ୍ ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ । ଗନ୍ଧେରିଆ ପରି ଯୌନ ସଂକ୍ରମଣକୁ ଏହା ଆରୋଗ୍ୟ କରେ ।

ସିଧାସଳଖ ଚନ୍ଦନକୁ ଘୋରି ଲଗାଇବା ଦ୍ୱାରା ପକ୍ଷୀ ଲାଭଦାୟକ । ଅତ୍ୟଧିକ ଗରମ ପଡିଥିଲେ ଚନ୍ଦନ ଲଗାଇବା ଦ୍ୱାରା ଆରାମ ମିଳେ । ଚନ୍ଦନର ପାଉଡର ନିୟମିତ ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ହୃତା ସ୍ୱସ୍ଥ ରହେ ।

ଉଚ୍ଚ ରକ୍ତଚାପ, ମାନସିକ ଚାପକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣକୁ ଆଣେ ଚନ୍ଦନର ଏସେନସିଆଲ ଅଏଲ । ଏହା କ୍ଷତକୁ ଭଲ କରେ । ତେବେ ଏହି ତେଲକୁ

ସିଧାସଳଖ ବ୍ୟବହାର ନ କରି ଅନ୍ୟ ତେଲରେ ଏହାକୁ ସାମାନ୍ୟ ମାତ୍ରାରେ ମିଶାଇ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଭଲ । ଚନ୍ଦନରେ ଆଣ୍ଟିସାୟମୋଡିକ ତତ୍ତ୍ୱ ରହିଥିବାରୁ ଏହା ସ୍କାୟ ମାସପେଶୀ ଆଦିକୁ ଆରାମ ଦେଇଥାଏ । ଦାନ୍ତର ମାଡ଼ିକୁ ଏହା ଶକ୍ତ ରଖେ, ଦନ୍ତକ୍ଷୟକୁ ରୋକିଥାଏ । କାଶ ରୋଗକୁ ଭଲ କରେ ।

ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚନ୍ଦନ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବର୍ଦ୍ଧକ ଚର୍ଚ୍ଚିକର କାମ କରିଥାଏ । ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ନିବାରକ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିବା ଚନ୍ଦନକୁ ଅନ୍ୟ ସୁଗନ୍ଧିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ଆରୋମା ଥେରାପି ବା ସୁଗନ୍ଧ ଚିକିତ୍ସାରେ ଚନ୍ଦନ ତୈଳକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ । ଶାରୀରିକ ଓ ମାନସିକ କ୍ଳାନ୍ତିକୁ ଏହା ଦୂରକରେ । ଏହି ତୈଳରୁ ମିଳୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାକୃତିକ ତତ୍ତ୍ୱ ମସ୍ତିଷ୍କରେ ସିରୋଟୋନିନ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାଏ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଦୁର୍ଗନ୍ଧା ଦୂର ହେବା ସହ ସକାରାତ୍ମକ ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ।

ଦାନ୍ତ ବିନ୍ଧା ହେଉଥିଲେ ବ୍ୟବହାର ବିନା ଏହା ଲାଭ ଦେବା ବଦଳରେ କେତେକ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଉପଯୁକ୍ତ ବୈଦ୍ୟଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ନେଇ ଏହାର କେତେକ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଦରକାର ।

କରିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଦନ୍ତମଞ୍ଜନରେ ଚନ୍ଦନର ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥାଏ ।

ଚନ୍ଦନ ଘୋରି ଶରୀରରେ ଲଗାଇବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ଦେହରୁ ଝାଲ ବୋହିବା କମ୍ କରିଦିଏ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଶରୀରରୁ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ଦୂର ହୁଏ ।

ଦୁଇତାମତ ବାଦାମ ତେଲ, ପାଞ୍ଚ ଚାମଚ ନଡିଆ ତେଲ ଏବଂ ଚାରି ଚାମଚ ଚନ୍ଦନ ପାଉଡର ଏସବୁକୁ ମିଶାଇ ଏକ ପେଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ । ଏହି ପେଷ୍ଟ ହୃତାରେ ଲଗାନ୍ତୁ । ଏହା ହୃତାରୁ କଳାପଣ ଦୂର କରିବା ସହ ଏକ ଚମକ ଆଣିଥାଏ ।

ତେବେ ଚନ୍ଦନର ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବହାର ବିନା ଏହା ଲାଭ ଦେବା ବଦଳରେ କେତେକ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଉପଯୁକ୍ତ ବୈଦ୍ୟଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ନେଇ ଏହାର କେତେକ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଦରକାର ।

ସାସ୍ତ୍ରୀ ଉପକାରୀ କଲରା

ଆମେ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛେ କଲରାରେ ବହୁ ପରିମାଣର ଭିଟାମିନ୍ ମହଜୁତ୍ ରହିଥାଏ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ପ୍ରତିଦିନ ଖାଦ୍ୟରେ ସାମିଲ କଲେ ଆମକୁ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ରୋଗରୁ ଉପଶମ ମିଳିଥାଏ ।

ମଧୁମେହ : ମଧୁମେହ ହୋଇଥିଲେ ଦୈନିକ ୨୦ ଗ୍ରାମ କଲରା ରସ ସକାଳେ ଖାଲିପେଟରେ

ପିଇଲେ ୧ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ମୁତ୍ର ଶର୍କରା ଓ ରକ୍ତ ଶର୍କରା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ହୁଏ ।

ଗଣ୍ଡିବାତ : କଲରାକୁ ଛାଞ୍ଚି ଏହାର ଶେଷ ଭାଗକୁ ନିଆଁରେ ରନ୍ଧି ପୋଡିବ । ଶିଝିଗଲାପରେ ଏହାକୁ ବାହାର କରିଛେଡି ସେଥିରେ ଟିକେ ଚିନି ମିଶାଇ ରୋଗୀଙ୍କୁ ଗରମ ଗରମ ଝୁଆଇ ଦେବେ । ପ୍ରତିଥର ୧୦ ଗ୍ରାମ ଲେଖାଏଁ ଖାଇବାକୁ

ସାସ୍ତ୍ରୀପ୍ରଦ ଅଶ୍ୱଗନ୍ଧା

ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଅଶ୍ୱଗନ୍ଧା ଏକ ହର୍ବାଲ୍ ଉପଚାର ରୂପେ ଉପଯୋଗ ହୋଇ ଆସୁଛି । ଏହା କେବଳ ଭାରତରେ ନୁହେଁ ବରଂ ଆମେରିକା ଓ ଆଫ୍ରିକାରେ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ସାସ୍ତ୍ରୀ ସମସ୍ୟାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି । ଭାରତୀୟମାନେ ଅଶ୍ୱଗନ୍ଧାକୁ ବିଶେଷ ଭାବେ ଆୟୁର୍ବେଦ ଚିକିତ୍ସାରେ ବ୍ୟବହାର କରିଆସି ।

ଅଶ୍ୱଗନ୍ଧାରେ ଫ୍ଲେବୋନଏଡ୍ ଓ ଆଣ୍ଟିଅକ୍ସିଡାଣ୍ଟ ଭଳି ତତ୍ତ୍ୱ ରହିଛି । ଅନୁସନ୍ଧାନରୁ ଜଣାପଡିଛି ଏହା ମସ୍ତିଷ୍କରେ ନ୍ୟୁରୋଲୋଜିକାଲ ଟ୍ରାନ୍ସମିଶନରେ ସୁଧାର ଆଣିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏହାଛଡ଼ା ସ୍ମରଣଶକ୍ତି ପ୍ରଖର କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ବେଶ୍ ଲାଭକାରୀ । ଏଥିରେ ଥିବା ଆଣ୍ଟିଅକ୍ସିଡାଣ୍ଟ ଏଲଡିଏଲ୍ ଅକ୍ସିକରଣରେ ହ୍ରାସ ଆଣିଥାଏ, ଯଦ୍ୱାରା ହୃଦରୋଗର ଆଶଙ୍କା ଦୂରହୁଏ । ଏହା ମଧୁମେହ ରୋଗୀଙ୍କ ଠାରେ ମୋଡିଆଇନ୍ ଭଳି

ସମସ୍ୟାରୁ ଦୂରେଇ ରଖେ । ଅଶ୍ୱଗନ୍ଧାରେ ମହଜୁତ୍ ଆଣ୍ଟିଅକ୍ସିଡାଣ୍ଟ କ୍ୟାନସରକୁ ରୋକିବାରେ ମଧ୍ୟ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ ବିନା ଡାକ୍ତରୀ ପରାମର୍ଶରେ ଏହାର ଉପଯୋଗ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କଥା ଆଲର୍ଜିକ୍ ରୋଗର ଉପଚାରରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ସହାୟକ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କୁ ଏହାର ସେବନ ପାଇଁ ବିଶେଷ ଭାବେ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ମା'ର ରକ୍ତକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ଓ ତା'ର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପ୍ରଣାଳୀକୁ ମଜଭୁତ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ଏହାଛଡ଼ା ଅଶ୍ୱଗନ୍ଧା ମନକୁ ଶାନ୍ତ ରଖିବା ଓ ଆରାମଦାୟକ ନିଦ ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ଆୟୁର୍ବେଦିକ ଚିକିତ୍ସାରେ ଏହା ଏକ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଭଳି ଅବସାଦକୁ ରୋକିବା ଓ ସହନଶକ୍ତିକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥାଏ । ଏହା ବୟସ ବଢିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ମଧ୍ୟ ଧ୍ରୁମା କରିଥାଏ ।

ସଂକ୍ରମଣରୁ ରକ୍ଷା କରେ ହଳଦୀ

ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ହଳଦୀ ଦେଖାଯାଏ । ଦେଶୀ ବା ଓଡ଼ିଶୀ ହଳଦୀ । କିନ୍ତୁ ବୈଦ୍ୟଶାସ୍ତ୍ର ମତରେ ହଳଦୀ ୪ ପ୍ରକାର । ସାଧାରଣ ହଳଦୀ, କର୍ପୁର ହଳଦୀ, ବନ ହଳଦୀ ଓ ଦାରୁ ହଳଦୀ । ଭାରତୀୟ ବ୍ୟଞ୍ଜନରେ ହଳଦୀ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ । ଏପରିକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶୁଭ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ହଳଦୀର ଉପସ୍ଥିତି ନିହାତି ଜରୁରୀ ।

ହଳଦୀ ଯେ କେବଳ ସାବ ବା ଶୁଭ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣୀୟ ତା ନୁହେଁ । ଏହା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସଂକ୍ରମଣରୁ ଶରୀରକୁ ରକ୍ଷା କରିଥାଏ । ହଳଦୀରେ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଉପାଦାନ ରହିଛି । ହଳଦୀରେ ଥିବା

ତତ୍ତ୍ୱ କରକ୍ୟୁମିନ୍ କାରଣରୁ କ୍ୟାଥେଲି ସାଇଡିନ୍ ଆଣ୍ଟି ମାଇକ୍ରୋବାୟଲ ପେପ୍ଟାଇଡ୍ (ସିଏଏମ୍ପି) ନାମକ ପ୍ରୋଟିନ୍ ମାତ୍ରା ବୃଦ୍ଧିପାଇଥାଏ । ଏହିପ୍ରୋଟିନ୍ ଶରୀରର ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ କ୍ଷମତା ବଢ଼ାଏ । ଫଳରେ ଶରୀର ଜୀବାଣୁ ଏବଂ ଭୂତାଣୁ ସଂକ୍ରମଣରୁ ରକ୍ଷା ପାଇପାରେ । ସାଧାରଣତଃ ଖାଦ୍ୟରେ କରକ୍ୟୁମିନ୍ ମାତ୍ରା ଖୁବ୍ କମ୍ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଖାଇବା ସାମ୍ମ୍ୟ ପକ୍ଷେ ହିତକାରୀ । ବିଶେଷ କରି ଏହି ତତ୍ତ୍ୱ । ଅନ୍ତନଳାରେ ସଂକ୍ରମଣ ରୋକିଥାଏ । ତେଣୁ ହଳଦୀ କେବଳ ଖାଦ୍ୟକୁ ସାବିଷ୍ଟ କରେ ନାହିଁ, ଶରୀରର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ମଜବୁତ କରିଥାଏ ।

କହିପାରିବେ କି ?

(୧) ମହାଭାରତରେ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ଶୁକ୍ଷ୍ମ ଗୀତା ଜ୍ଞାନ କେଉଁଠାରେ ଦେଇଥିଲେ ?

(୨) ମୋଗଲ ସମ୍ରାଟ ଆକବର ରାଜ ପରିଷଦରେ କେଉଁ ବିଶିଷ୍ଟ ସଂଗୀତଜ୍ଞଙ୍କୁ ସ୍ଥାନ ଦେଇଥିଲେ ?

(୩) କୃଷ୍ଣ ଦୃଢ଼ା କେଉଁ ଋତୁରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ?

(୪) ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନାଟ୍ୟକାର ତଥା କବି କାଳିଦାସ କେଉଁ ଦେଶର ଅଟନ୍ତି ?

(୫) ଅନ୍ଧାରକଣା କେଉଁ ଭିଟାମିନ୍ ଅଭାବରୁ ଶରୀରରେ ଦେଖାଯାଏ ?

(୬) ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠକୁ କେଉଁ ମାଧ୍ୟମରେ ଶକ୍ତି ସଂଚରିତ ହୁଏ ?

(୭) ଆଇନଷ୍ଟାଇନ୍ କେଉଁ ଗବେଷଣା ପାଇଁ ନୋବେଲ ପୁରସ୍କାର ପାଇଥିଲେ ?

(୮) ଟେଲିଭିଜନର ଉଦ୍ଭାବକ କିଏ ?

(୯) ଭାରତରେ ମୋଗଲ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ କିଏ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ?

(୧୦) ନିଖୁଣ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ଲାଗି କେଉଁ ମନ୍ଦିରକୁ ବୁଲି ପାଗୋଡ଼ା କୁହାଯାଏ ?

JUMBLE WORDS

1) LTESY	=	6) SIHTO	=
2) WOLRP	=	7) LLDAYG	=
3) RMSEMU	=	8) BRIFEB	=
4) NLOYFD	=	9) PHEDT	=
5) HHCTU	=	10) LUCTO	=

ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ସଂପାଦକ, “ସ୍ୱାକାର”, ଲେବର କଲୋନୀ ମୁଦିପଡ଼ା, ସମ୍ବଲପୁରଙ୍କ ଠିକଣାରେ ପଠାଇବାକୁ ଅନୁରୋଧ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଜାଣିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଆସନ୍ତା ସଂଖ୍ୟାରେ ଦିଆଯିବ ।

ଗତ ସଂଖ୍ୟାର କହିପାରିବେ କି ? ର ଉତ୍ତର :-

୧. ଡ୍ରାଉର୍ସ ଡ୍ରାଏ, ୨. ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ଟାଗୋର, ୩. ଆର୍ଯ୍ୟଭଟ୍ଟ, ୪. ଶକ୍ତିକାନ୍ତ ଦାଶ, ୫. ମଙ୍ଗଳ, ୬. ଶାହାଜାହାନ, ୭. ଦଶରଥ, ୮. ଡକ୍ଟର ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ, ୯. ହାଡ, ୧୦. ୩୧ ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୧୯ ।

Jumble Words ର ଉତ୍ତର :-

(1) MUSIC (2) SLANT (3) QUENCH (4) WOODEN (5) JOKER (6) CRIMP (7) POETRY (8) TATTLE (9) DUNCE (10) KNACK

ଜନ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ସରକାରୀ ଅର୍ଥସରମାନେ ସମ୍ମାନ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ

ଭୁବନେଶ୍ୱର: ବୁକ୍‌ସର୍ଜୁଲାର - ୪୭ କଡ଼ାକଡ଼ି ପାଳନ ହେବ । ଏଥିରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ଏମ୍.ପି ଓ ବିଧାୟକଙ୍କୁ ପ୍ରଶାସନିକ ଅଧିକାରୀମାନେ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇବେ । ଅର୍ଥସରମାନେ ଜନପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ଅଣଦେଖା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବୁକ୍‌ସର୍ଜୁଲାରରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଆଇନ ପରିସର ଭିତରେ ରହି ପଦକ୍ଷେପ ନେବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସରେ ଏମ୍.ପି ଓ ବିଧାୟକମାନେ କେଉଁ ବିଭାଗ ସହ କ’ଣ ପତ୍ର ବିନିୟମ କରିଛନ୍ତି ସେ ନେଇ ଉଚ୍ଚସ୍ତରୀୟ ସମୀକ୍ଷା ହେବ । ସାଧାରଣ ପ୍ରଶାସନ ବିଭାଗର

ଅତିରିକ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ସଚିବ ସୁରେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ଏ ନେଇ ସମସ୍ତ ବିଭାଗ ସଚିବଙ୍କୁ ଚିଠି ଲେଖି ବୁକ୍‌ସର୍ଜୁଲାର - ୪୭ ଆଧାରରେ ଆବଶ୍ୟକ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ବିଧାୟକ ଓ ଏମ୍‌ପିମାନଙ୍କ ଚିଠି ଏବଂ ସୁପାରିଶ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ବିଭାଗଗୁଡ଼ିକ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସେଲ୍‌ଖୋଲିନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁରନ୍ତ ଏହି ସେଲ୍‌ଖୋଲିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି । ଏହି ସେଲ୍‌ଦାୟିତ୍ୱରେ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ଜଣେ ନୋଡାଲ ଅର୍ଥସର ଓ ଡିଲିଙ୍ଗ୍ ଅର୍ଥସର ମଧ୍ୟ ନିୟୁକ୍ତି ପାଇବେ । ଏମ୍.ପି ଓ ବିଧାୟକଙ୍କ ଚିଠି, ସୁପାରିଶ ଓ

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ ସେହି ଅଧିକାରୀମାନେ ତୁରନ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବେ । ସମ୍ପୃକ୍ତ ବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ ଓ ଜିଲ୍ଲା - ବ୍ଲକ୍‌ସ୍ତରୀୟ ଅର୍ଥସ୍ ମଧ୍ୟ ବିଧାୟକ ଓ ଏମ୍‌ପିମାନଙ୍କ ଚିଠି ଏବଂ ସୁପାରିଶ ଉପରେ କ’ଣ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛନ୍ତି ତାହା ପ୍ରତି ମାସର ୧୦ ତାରିଖରେ ନିଜ ବିଭାଗକୁ ପଠାଇବେ, ଯାହାକୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବିଭାଗ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଫର୍ମାଟ୍‌ରେ ପ୍ରତି ମାସର ୧୫ ତାରିଖରେ ସାଧାରଣ ପ୍ରଶାସନ ବିଭାଗକୁ ପଠାଇବ । ମୁଖ୍ୟ ଶାସନ ସଚିବ ପ୍ରତି ମାସର ୨୦ ତାରିଖରେ ଏହାର ସମୀକ୍ଷା କରିବେ । ଯେଉଁସବୁ ଚିଠି ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ

ନିଆଯାଇଛି ବିଭାଗଗୁଡ଼ିକ ତାହା ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ପ୍ରଶାସନ ବିଭାଗକୁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରିପୋର୍ଟ ମାଧ୍ୟମରେ ଜଣାଇବେ । ଯଦି ବୁକ୍‌ସର୍ଜୁଲାର- ୪୭ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହୋଇଥିବାର କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ମିଳେ ତେବେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅର୍ଥସରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଉକ୍ତ ସର୍ଜୁଲାରର ରୁଲ୍ ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ବୁକ୍‌ସର୍ଜୁଲାର-୪୭ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ବିଧାୟକ ଓ ଏମ୍‌ପିମାନଙ୍କୁ ସରକାରୀ ଅର୍ଥସରମାନେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ମାନ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ଯଦି କେହି ବିଧାୟକ ଓ ଏମ୍.ପି କୌଣସି

ଅର୍ଥସବୁ ଯାଉଛନ୍ତି ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଧିକାରୀ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ ଓ ବିଦାୟ ଦେବେ । ଯଦି ଫୋନ୍‌କରିବେ ତାକୁ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱର ସହ ଶୁଣିବେ ଅଥବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କଲ୍‌ବ୍ୟାକ୍‌କରିବେ । ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଏକ ରେଜିଷ୍ଟରରେ ପଞ୍ଜୀକରଣ ମଧ୍ୟ କରିବେ ବୋଲି ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ କୁହାଯାଇଛି ।

ଏଠାରେ ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ, ରାଜ୍ୟରେ ଭାଜପା ସରକାର କ୍ଷମତାକୁ ଆସିବା ପରେ ରାଜ୍ୟ ସାଧାରଣ ପ୍ରଶାସନ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ୨୦୦୫ ଡିସେମ୍ବର ୨ ତାରିଖରେ ଜାରି ବୁକ୍‌ସର୍ଜୁଲାର-୪୭ର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ କଡ଼ାକଡ଼ି ପାଳନ ପାଇଁ

ଅଗଷ୍ଟ ୭ରେ ସମସ୍ତ ବିଭାଗକୁ ଚିଠି ଲେଖି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ବିଜେଡି ଶାସନ କାଳରେ ବୁକ୍‌ସର୍ଜୁଲାର-୪୭କୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ନେଇ ବିରୋଧୀ ଦଳ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଅଭିଯୋଗ କରି ଆସୁଥିଲେ । ସରକାରୀ ଅର୍ଥସରମାନେ ଜନପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ମାନ ଦେଉ ନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ବୁକ୍‌ସର୍ଜୁଲାରରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପାଳନ କରାଯାଉ ନାହିଁ । ଜନପ୍ରତିନିଧିମାନେ ପତାରିଥିବା ଉତ୍ତର ମିଳୁନାହିଁ । ପ୍ରଶାସନିକ ଅଧିକାରୀ ଫୋନ୍‌ ମଧ୍ୟ ଉଠାଉ ନ ଥିବା ଅନେକ ସମୟରେ ବିରୋଧୀ ଦଳ ବିଧାୟକମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରୁଥିଲେ ।

ଅରୁଣ ସାହୁ ହେଲେ ବୁଲଗେରିଆ ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତ

ଦେବଗଡ଼: ଭାରତୀୟ ବିଦେଶ ସେବା ଅଧିକାରୀ ତତ୍କୁର ଅରୁଣ କୁମାର ସାହୁ ବୁଲଗେରିଆ ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଛନ୍ତି । ଦେବଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା ତିଲେଇବଣି ବ୍ଲକ୍‌ କନ୍ସର ଗ୍ରାମର ତତ୍କୁର ସାହୁ ପୂର୍ବରୁ ଷ୍ଟେଞ୍ଚଲଣ୍ଡିଜର ଡ୍ରନ୍‌ଦାବ ଓ ଟୋବାଗୋରେ ଭାରତୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାସହ ଏବେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ବିଦେଶ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟରେ ଅତିରିକ୍ତ ସଚିବ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏଥିସହ ବେଙ୍ଗି, ଲଣ୍ଡନ, ଡେହରେନ ଏବଂ ଫ୍ରାଂସ୍‌ଫ୍ରା ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ଭାରତୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତ ତଥା ଉଚ୍ଚାୟୁକ୍ତ

(ହାଇକମିଶନର) ଭାବେ ଚାକିରୀ କରି ନିଜର ପାରିଦର୍ଶିତା ପ୍ରତିପାଦିତ କରି ସାରିଛନ୍ତି । ତତ୍କୁର ସାହୁ ଗତ ୧୯୬୮ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ୧୪ ତାରିଖ ତିଲେଇବଣି ବ୍ଲକ୍‌ ତଥା କନ୍ସର ଫାଣ୍ଡି ଅନ୍ତର୍ଗତ ପାଲୁଣିପଡା ଗାଁରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରି ସ୍ଥାନୀୟ ଯୁପି ଓ ଏମଲ୍‌ ସ୍କୁଲରେ ନିଜର ଶିକ୍ଷାରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଏକ ଶିକ୍ଷକ ପରିବାରରେ ଜନ୍ମିତ ତତ୍କୁର ସାହୁ ସମ୍ବଲପୁରର ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ବେହେରା ଜିଲ୍ଲାସ୍କୁଲ ଓ କଟକ ରେଭେନ୍‌ସା କଲେଜରେ ନିଜର ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ସାରି ଲଣ୍ଡନର କିଙ୍ଗ୍‌ସ୍‌ କଲେଜରୁ ମାଷ୍ଟର ଡିଗ୍ରୀ

ହାସଲ କରିବାପରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଜବାହରଲାଲ ନେହେରୁ ୟୁନିଭରସିଟିରେ ଉଚ୍ଚତର ଗବେଷଣା କରିଥିଲେ । ଏଥିସହ ଭାରତୀୟ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରିଷଦର ଉପ ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଓ ବିଦେଶ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ସଂଯୁକ୍ତ ସଚିବ ଭାବେ ନିଜର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିବା ତତ୍କୁର ସାହୁ ‘ବିଶ୍ୱ ଇତିହାସର ଯୁଦ୍ଧ’ ଓ ‘ଯାଯାବରର ଯାତ୍ରା’ ଭଳି ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରି ସାରସ୍ୱତ ଜଗତରେ ନିଜକୁ ଅଦ୍ୟାବଧି ସମ୍ପୃକ୍ତି ରଖିବା ତାଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ଦେଇ ଆସିଛନ୍ତି ।

ପିଜିସି ପକ୍ଷରୁ ଦଳଗାଁ ପଞ୍ଚାୟତରେ ସାମ୍ବ୍ୟ ଶିବିର

ଝାରସୁଗୁଡ଼ା : ଓଡ଼ିଶା ପାଞ୍ଚାୟତ ଜେନେରେସନ କର୍ପୋରେସନ ଲିଃ ତରଫରୁ ଲଖନପୁର ବ୍ଲକ୍‌ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦଳଗାଁ ପଞ୍ଚାୟତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଠାରେ ଏକ ସାମ୍ବ୍ୟ ଶିବିର ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଦଳଗାଁ ସରପଞ୍ଚ ସତ୍ୟୋଷ ରୋହିଦାସ ସାମ୍ବ୍ୟ ଶିବିର ଉଦଘାଟନ କରିଥିଲେ । ଏହି ଶିବିରରେ ଇବ ଥର୍ମାଲ ଚିକିତ୍ସାଳୟ ର ଡାକ୍ତର ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଲାଲ ଟ୍ରେଡିବଲ ଙ୍କ ସହିତ ଝାରସୁଗୁଡ଼ାରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଆମନ୍ତ୍ରିତ ଶିଶୁରୋଗ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଡାକ୍ତର ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ କଣ୍ୟପ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପ୍ରସୂତୀ ରୋଗ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଡାକ୍ତର ସତ୍ୟୋଷ କୁମାର ପାଣିଗ୍ରାହୀ ରୋଗୀଙ୍କ ସାମ୍ବ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ଏହି ଶିବିର ରେ ନେଗାପାଲି, କଣ୍ଟା ଟିକିରା, ଦଳଗାଁ, ବାସୁପାଲି, ସେନହାମାଲ, ବଡ଼ମାଲ, କାନ୍ଦୁବାହାଲ,

ସୋଲପାଲୀ ଆଦି ଗ୍ରାମର ୩୧୫ ରୋଗୀ ଙ୍କ ରକ୍ତଚାପ, ମଧୁମେହ, ରକ୍ତହୀନତା, ଶାରୀରିକ ଦୁର୍ବଳତା, ଆଖୁଗଣ୍ଠି ଯନ୍ତ୍ରଣା, ଶ୍ୱାସନଳୀ ସଂକୁମ୍ଭାସ, ଚର୍ମରୋଗ, ଚକ୍ଷୁ ସଂକୁମ୍ଭାସ, ଗ୍ୟାସ୍ତ୍ରିକ, ପେଟବ୍ୟଥା, ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତ୍ରୀ ରୋଗ ର ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇ ଔଷଧ ଓ ଡାକ୍ତରୀ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଓପିଜିସିର ସି ଏସ ଆର ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଏହି ଶିବିରରେ ବିଭାଗର ହିମାଂଶୁ ଭୂଷଣ ବେହେରା, ତାପସ ପଣ୍ଡା, ରାମିୟନ ଛତ୍ରିଆ ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ରହିଥିଲେ । ଇବ ଥର୍ମାଲ ଚିକିତ୍ସାଳୟର ପ୍ରଭାତ ବାରିକ ଶିବିର ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ ଓ ସୁଜାତା ନାୟକ, ପୁଷ୍ପା ସୁନିତା ଏକ୍ସ୍, ସନ୍ଧ୍ୟାରାଣୀ କିଷାନ, ଅଗ୍ନିବେଶ ସିଂ, ଅଭିମନ୍ୟୁ ଭୋଇ, କର୍ଣ୍ଣ ବାଗ, କୁଞ୍ଜ ବିହାରୀ ପ୍ରମୁଖ ସହଯୋଗ କରି ଥିଲେ ।

ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ବିଧାୟକଙ୍କ ଜନ ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣାଣି ଶିବିର

ଝାରସୁଗୁଡ଼ା: ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ବିଧାୟକ ଟଙ୍କଧର ତ୍ରିପାଠୀ ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀ ର ବିଭିନ୍ନ ବ୍ଲକ୍‌ ଅଞ୍ଚଳ ଗସ୍ତ କରି ଜନ ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣାଣି କରି ଲୋକଙ୍କ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ଜାରି ରଖୁଛନ୍ତି । ନିକଟରେ ଲଈକେରା, କିର୍ମିରା ବ୍ଲକ୍‌ର ଚାରୋଟି ପଞ୍ଚାୟତରେ ବିଧାୟକଙ୍କ ଜନ ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣାଣି ଶିବିର ଆୟୋଜନ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ ବିଧାୟକ ଶ୍ରୀ ତ୍ରିପାଠୀ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ଝିଲ୍‌ପାଲି ରେ ୭୪ ଟି ଓ ପରମାଣପୁର ରେ ୧୧୭ ଟି ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣିଥିଲେ । ଅଭିଯୋଗ ଗୁଡିକରେ ଘରଡିହ ଜମି, ରାସନ କାର୍ଡ, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଆବାସ, ଚିକିତ୍ସା ସହାୟତା, ଅଇତାପତା ରେ ଶବ୍‌ଗୃହ ନିର୍ମାଣ,

ଜେ.ପଞ୍ଜିମାଲରେ ହନୁମାନ ମନ୍ଦିର ଉନ୍ନତି କରଣ, ଖେଳ ପଡିଆ ନିର୍ମାଣ, ସୁଭଦ୍ରା ଯୋଜନାରେ ସାମିଲ, ଧାନର ଏଫ୍‌ଏକ୍ୟୁ ମାନରେ କୋହଳ, ଦପକାର ବନ୍ଦ ଥିବା ସ୍କୁଲକୁ ପୁଣି ଚାଲୁ କରିବା, ପାର୍ବତୀଗିରି ମେଟା ଜଳସେଚନ ପ୍ରକଳ୍ପ କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ, ପରମାଣପୁର ଓ କାଳିବହାଲ ଭେତେନ ନଦୀରୁ ବେଆଇନ ବାଲି ଉଠାଣକୁ ବନ୍ଦ କରିବା ଇତ୍ୟାଦି ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା । ବିଧାୟକ ଶ୍ରୀ ତ୍ରିପାଠୀ ଅଭିଯୋଗର ଶୁଣାଣି କରି ଉପସ୍ଥିତ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଏହାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଶିବିର ରେ ସହକାରୀ ଉପଜିଲ୍ଲାପାଳ ଭିକ୍ଟୋରିଆ ଏକ୍ସ୍, ବିଡ଼ିଓ ଅଶୋକ କୁମାର ନାଏକ, ତହସିଲଦାର ସୁଜାନ୍ତ

କୁମାର ନାଏକ, ପିଏ ଆଇଟିଡିଏ ସଞ୍ଜୀବ ପଟ୍ଟେଲ ପ୍ରମୁଖ ବିଧାୟକଙ୍କ ସହ ମଞ୍ଚାସାନ ଥିଲେ । ଏଥିରେ ଝିଲ୍‌ପାଲି ସରପଞ୍ଚ ତିଳୋତ୍ତମା ଛଛାନ, ପରମାଣପୁର ସରପଞ୍ଚ ଜାହ୍ନବୀ ପଧାନ, ବିଇଓ ସତ୍ୟବ୍ରତ ସାହୁ, ଏଇଇ ମଧୁମିତା ପାଉଲ୍, ବିଏଓ ଭିରେନିକା ଡିକା, ବିପିଏଚଓ ଡ୍ରା.ଏସ.କେ ବୁଡ଼ା, ସିଡ଼ିପିଓ ତରୁଲତା ପଟ୍ଟେଲ, ବିଏସଏସଓ ମିତାଲି ରଣା, ଗ୍ରାମ୍ୟ ଜଳଯୋଗାଣ ଏଇ ରଞ୍ଜିତା ବାଲୀ ଦାସ ପ୍ରମୁଖଙ୍କ ସହ ବହୁ ବିଭାଗ ର ଅଧିକାରୀ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଏଥିରେ ବିଜେପି ମଣ୍ଡଳ ସଭାପତି ରାଜେନ୍ଦ୍ର ଦାଶ, ଉପସଭାପତି ସଞ୍ଜୟ କୁମାର ପୂଜାରୀ, ବରିଷ୍ଠ ସଦସ୍ୟ ସମରେନ୍ଦ୍ର ରାଏ ପ୍ରମୁଖ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ ।

ଆଇନଗତ ପୋଷ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ପ୍ରତିପାଳକ ଯତ୍ନ ସମ୍ପର୍କିତ ସଚେତନତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ

ଝାରସୁଗୁଡ଼ା: ସ୍ଥାନୀୟ ସଂସ୍କୃତି ଭବନ ସମ୍ମିଳନୀ କକ୍ଷ ଠାରେ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ତରୀୟ ଆଇନଗତ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଓ ପ୍ରତିପାଳକ ଯତ୍ନ ସମ୍ପର୍କିତ ସଚେତନତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରେ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଶ୍ରୀ ବ୍ରଜବନ୍ଧୁ ଭୋଇ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିବା ସହିତ ଆଇନ ଗତ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କୁ ଦ୍ୱାରାନ୍ୱିତ କରିବା ସହିତ ଲୋକାଭିମୁଖୀ କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହଯୋଗ କାମନା କରିଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଜିଲ୍ଲା ଶିଶୁ ସୁରକ୍ଷା ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ସୁନନ୍ଦ ମହାରଣା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଅବଗତ କରିବା ସହିତ ଶିଶୁଙ୍କ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଯତ୍ନ ଓ ଅଣ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଯତ୍ନ

ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରେ ଶିଶୁ ମଙ୍ଗଳ ସମିତି ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଶ୍ରୀ ଆଶିଷ କୁମାର ପଣ୍ଡା ଜିଲ୍ଲାରେ ବେଆଇନ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣକୁ କିପରି ରୋକାଯାଇ ପାରିବ ସେ ଉପରେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଓକିଲ ସଂଘର ସଭାପତି ରାଧାକାନ୍ତ ସା ଓ ସମ୍ପାଦକ ମନିଷ ବାଜପେୟୀ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇ ଜିଲ୍ଲାରେ ଆଇନ ଗତ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣକୁ ଦୃଢ କରିବା ପାଇଁ ମତାମତ ରଖୁଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଡିଏସପି ବନିତା ମାଝୀ, ଡିପିଏଚଓ ଡାକ୍ତର ମଧୁଲିତା ସାହୁ, ସମାଜ ମଙ୍ଗଳ କଲ୍ୟାଣ ଅଧିକାରୀ ପ୍ରଣ୍ୟ ବଡ଼ା ହେଲେନ ଖେସ ତଥା ପୂର୍ବତନ ଶିଶୁ ମଙ୍ଗଳ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଆନନ୍ଦିନୀ ପାଢ଼ୀ, ବରିଷ୍ଠ

ଆଇନଜୀବି, ଶିଶୁ ଯତ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ର କର୍ମକର୍ତ୍ତା, ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କେନ୍ଦ୍ରର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ବିଜୟ ପଟ୍ଟନାୟକ, ମେଡିକାଲ ଅର୍ଥସର, କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମାଜସେବୀ ଗଣ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ତାଲିମଦାତା ଭାବେ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ କୁମାର ପ୍ରଧାନ ପ୍ରତିପାଳକ ଯତ୍ନ ସମ୍ପର୍କ ରେ ତାଲିମ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରେ ଆଗାମୀ ଦିନରେ ବ୍ଲକ୍ ସ୍ତର ରେ ଆଇନଗତ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଓ ପ୍ରତିପାଳକ ଯତ୍ନ ସମ୍ପର୍କିତ ସଚେତନତା କରାଯିବର ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ଶେଷରେ ଜିଲ୍ଲା ଶିଶୁ ସୁରକ୍ଷା ଯୁନିଟ୍ ପକ୍ଷରୁ ବୃତ୍ତମାଣୀ ପଣ୍ଡା ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ବେଳେ ଯୁନିଟ୍‌ର କର୍ମକର୍ତ୍ତା ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ ।

ଜାନୁଆରୀ ୩୦ ଓ ୩୧ରେ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶା ପାଲ୍ଲୀ ସମ୍ମିଳନୀ

ସମ୍ବଲପୁର : ଆସନ୍ତା ଜାନୁଆରୀ ୩୦ ଓ ୩୧ ତାରିଖ ଦିନ ସମ୍ବଲପୁର ଠାରେ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶା ପାଲ୍ଲୀ ସମ୍ମିଳନୀ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ । ବରିଷ୍ଠ ସାମ୍ବାଦିକ ହେମନ୍ତ କୁମାର ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଅଧକ୍ଷତାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ପାଲ୍ଲୀ ଗାୟକ ମାନଙ୍କ ଏକ ବୈଠକରେ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଛି । ଏହାଛଡା ଆସନ୍ତା ୮ ଓ ୯ ତାରିଖ ଦିନ ପୁରୀ ଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ ଥିବା ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ପାଲ୍ଲୀ ସମ୍ମିଳନୀରେ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାରୁ ପାଲ୍ଲୀ ଗାୟକ କମଳାକାନ୍ତ ନାୟକ, ପଥରାମ ଭୋଇ, ଦେବାଧିରଣ ପ୍ରଧାନ, ଅର୍ଜୁନ ଛତ୍ରିଆ ଓ ଯଦୁମଣୀ ଭଞ୍ଜସାଲଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରାଯିବ। ପାଇଁ ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ବୈଠକରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମଲେଶ୍ୱରୀ ପାଲ୍ଲୀ ପରିଷଦର ସଭାପତି ରାଧେଶ୍ୟାମ ପଣ୍ଡା, ସମ୍ପାଦକ ପୁଥୁଲ ଝାଙ୍କର, ଡାକ୍ତର ଧନାରାମ ପାଣିଗ୍ରାହୀ ଓ ପାଲ୍ଲୀ ଗାୟକ ଅବିନ ସାହୁ ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶେଷ ସୂଚନା

ସାପ୍ତାହିକ ‘ସ୍ୱାକାର’ ନେବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ଗ୍ରାହକମାନେ ତାଙ୍କର ଦେଖ କାନାରା ବ୍ୟାଙ୍କ ସମ୍ବଲପୁର ଶାଖାର ଏକାଉଣ୍ଟ ନମ୍ବର ୦୧୮୫୨୦୧୦୨୧୫୩୮, ଆଇଏଫସି କୋଡ- ସିଏନ୍‌ଆର୍‌ବି ୦୦୦୦୧୮୫ ରେ ଏନଇଏଫଟି, ଆରଟିଜିଏସ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଜମା କରି ପାରିବେ ।

Subscription Rate of The Sweekar

Life Member	-	Rs.5000.00
Annual	-	Rs. 500.00
Half-yearly	-	Rs. 250.00
Quarterly	-	Rs. 120.00

Advertisement Tariff of The Sweekar

Full Page	-	Rs. 2,00,000.00
Half Page	-	Rs. 1,00,000.00
Quarter Page	-	Rs. 50,000.00
Colour Advertisement	-	100% Extra

ସମ୍ବଲପୁରରେ ମହନ୍ତ ଅଦ୍ୱୈତ ପ୍ରସାଦ ଦାସଙ୍କ ରଜପ୍ରାପ୍ତି ମହୋତ୍ସବ

ସମ୍ବଲପୁର : ମହନ୍ତ ଅଦ୍ୱୈତ ପ୍ରସାଦ ଦାସଙ୍କ ରଜପ୍ରାପ୍ତିମହୋତ୍ସବ ମହାନ୍ତିପଡ଼ାସ୍ଥିତ ଠାକୁରବାଡ଼ି ମଠରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ସପ୍ତାହବ୍ୟାପୀ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଭାଗବତର ମୂଳପାଠ ସାଙ୍ଗକୁ ପ୍ରବଚନ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଶ୍ରୀ ଅଷ୍ଟପ୍ରହର ନାମ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଓ ନଗର କୀର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଅବସରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ସାଧୁ ସେବାରେ ବୃନ୍ଦାବନର ମହନ୍ତ ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ଶାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସମେତ ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ଆସିଥିବା ଶତାଧିକ ସାଧୁସନ୍ଥଙ୍କୁ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରାଯାଇ କମଳ ଓ ବାସନ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା । ଏହାଛଡ଼ା ସମସ୍ତ ସାଧୁସନ୍ଥଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀନିବାସ ଦାସ ମହାରାଜଙ୍କୁ ମହନ୍ତ ଗାଦିରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ କରାଯାଇ ୩ ହଜାର ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଅନୁପ୍ରସାଦରେ ଆପାୟିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଶ୍ରୀ ପ୍ରତାପ ପାଢ଼ୀ ଓ ମଧୁ କେତିଆଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଆୟୋଜିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ପୂର୍ବତନ ରାଜ୍ୟସଭା ସାଂସଦ ସୁଶ୍ରୀ ପ୍ରମିଳା ବହିରା, ବରିଷ୍ଠ ସାମ୍ବାଦିକ ହେମନ୍ତ କୁମାର ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ସହ ଅଦ୍ୱୈତ ବାବାଙ୍କ ସହସ୍ରାଧିକ ଶିଷ୍ୟ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ମାରତ୍ତାପ୍ତି ଯୁବାମଞ୍ଚ ପକ୍ଷରୁ ରକ୍ତଦାନ ଶିବିର

ସମ୍ବଲପୁର : କ୍ଷେତ୍ରରାଜପୁର ଦୁର୍ଗା ମଠାଳୟ ମଠରେ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରାନ୍ତୀୟ ମାରତ୍ତାପ୍ତି ଯୁବାମଞ୍ଚ ଓ ଏବିଭିପି ପକ୍ଷରୁ ଆୟୋଜିତ ରକ୍ତଦାନ ଶିବିରରେ ୮୭୫ ଯୁନିଟ୍ ରକ୍ତ ସଂଗ୍ରହ ହୋଇଛି । ଶିବିରକୁ ସମ୍ବଲପୁର ବିଧାୟକ ଜୟନାରାୟଣ ମିଶ୍ର ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିଥିବା ବେଳେ କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ, ପାନୀୟ ଜଳ ଓ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ମନ୍ତ୍ରୀ ରବି ନାରାୟଣ ନାଏକ, ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ଡିଆଇଜି ହିମାଂଶୁ ଲାଲ, ସିଆରପିଏଫ୍ ଡିଆଇଜି ସଞ୍ଜୟ ସିଂ, ସମ୍ବଲପୁର ଏସପି ମୁକେଶ ଭାମ୍ବି, ଏବିଭିପି ନିକୁଞ୍ଜ ଧଳ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗଦେଇ ରକ୍ତ ଦାତାମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିଥିଲେ । ଯୁବାମଞ୍ଚର ରାଜ୍ୟ ସଭାପତି ପରାଗ ଅଗ୍ରୱାଲ ଏବଂ ଏବିଭିପିର ସଂଯୋଜକ ସୁଧାଂଶୁ ବରେଇଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ରକ୍ତଦାନ ଶିବିର ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ।

ବୁର୍ଲା ହାଇସ୍କୁଲକୁ ଐତିହ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପରିଣତ କରାଯିବ: ପ୍ରଶାସନ

ବୁର୍ଲା: ବୁର୍ଲା ହାଇସ୍କୁଲକୁ ଗୋଟିଏ ଐତିହ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପରିଣତ କରାଯିବ ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମୋହନ ଚରଣ ମାଝୀ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ବୁର୍ଲା ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟର ପୁରାତନ ଉତ୍କଳରେ ଯୋଗ ଦେଇ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମୋହନ ଚରଣ ମାଝୀ ଏହା କହିଛନ୍ତି । ବୁର୍ଲା ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟର ପୁରାତନ ଉତ୍କଳ ସମାରୋହରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମାଝୀ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ, ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ବଜେଟ୍‌ରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ସ୍କୁଲ ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ମଣିଷ ତିଆରି କାରଖାନା । ଗୁଣାତ୍ମକ ଶିକ୍ଷା ଓ ମୂଲ୍ୟବୃଦ୍ଧି ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ସହିତ ଓଡ଼ିଶାରେ ଜାତୀୟ ଶିକ୍ଷା ନୀତି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବ ବୋଲି କହିଥିଲେ । କେନ୍ଦ୍ର ଶିକ୍ଷାମନ୍ତ୍ରୀ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ ଉତ୍ସବରେ ଯୋଗଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ, ବୁର୍ଲା ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓଡ଼ିଆ, ଇଂରାଜୀ ଓ ହିନ୍ଦୀ ଭାଷାରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରିବାରେ ଓଡ଼ିଶାର ସର୍ବପ୍ରଥମ ବିଦ୍ୟାଳୟ । ଭାରତରେ ତ୍ରିଭାଷୀ ସ୍ତରରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଲାଗି ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବାର ଅନେକ ପୂର୍ବରୁ ବୁର୍ଲା ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଦାହରଣ ସୃଷ୍ଟି କରି ସାରିଥିଲା । ଏହି ସମାରୋହରେ ରାଜ୍ୟ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଓ ପାନୀୟ ଜଳ, ଗ୍ରାମୀଣ ବିକାଶ ମନ୍ତ୍ରୀ ରବି ନାରାୟଣ ନାଏକ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ବିଦ୍ୟାଳୟର ପୁରାତନ ଛାତ୍ର ତଥା ବିଧାୟକ ଜୟନାରାୟଣ ମିଶ୍ର ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇ ଏଠାରେ କିଛି ଯୁକ୍ତ ୨ ବିଜ୍ଞାନ, କଳା ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟ ବିଭାଗ ଖୋଲାଯାଇ ପାରିବ ଏହା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ । ଏହାକୁ ଅତ୍ୟଧୁନିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ତଥା ଜୟନ୍ତୀ କମିଟି ସଂଯୋଜକ କରନ ଶର୍ମା ସ୍ୱାଗତ ଭାଷଣ ଦେଇଥିଲେ । ଜୟନ୍ତୀ କମିଟି ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ରାଜକିଶୋର ଯାଯୋତିଆ ଅତିଥି ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ ସହ ସଭା ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ । ଆଇନଜୀବୀ ଦାଢ଼ିକାନ୍ତ ଠାକୁରଙ୍କ ସଂଯୋଜନାରେ ଆୟୋଜିତ ଏହି ଉତ୍ସବରେ ପୁରାତନ ଛାତ୍ର ସଂଘର ସଭାପତି ନିରଞ୍ଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ, ସମ୍ପାଦକ ଦେବାଶିଷ୍ୟ ନନ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଭାଷଣ ଦେଇଥିଲେ । ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସିଂହ କାବୁଲିଙ୍କ ସମେତ ଅନ୍ୟ ସହସ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପରିଚାଳନାରେ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ପୁରାତନ ଛାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ମହାନ୍ତିଙ୍କ ସଂଯୋଜନାରେ ଆୟୋଜିତ ଉତ୍ସବରେ ସୁଜାତା ମହାପାତ୍ର, ଶାନ୍ତା ରନବିତା, ରାଜେଶ ମିଶ୍ର, ମିତା ନାଗ, ତନ୍ଦ୍ରା ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ, ଜଗଦୀଶ ପ୍ରଧାନ ଏବଂ ଗଗନ ବିହାରୀ ଚୌଧୁରୀ ପ୍ରମୁଖଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହିପରି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମୋହନ ଚରଣ ମାଝୀ ସିନ୍ଦୂରପଙ୍କର ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ପୂଜାରୀ ସରକାରୀ ହାଇସ୍କୁଲର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ଉତ୍ସବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏଥିରେ କେନ୍ଦ୍ରଶିକ୍ଷାମନ୍ତ୍ରୀ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ, ରାଜ୍ୟ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ, ପାନୀୟ ଜଳ ଓ ଗ୍ରାମୀଣ ବିକାଶ ମନ୍ତ୍ରୀ ରବି ନାରାୟଣ ନାଏକ ଏବଂ ବିଧାୟକ ଜୟ ନାରାୟଣ ମିଶ୍ର, ପୂର୍ବତନ ବିଧାୟକ ନାତରା ନାଏକ ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।